

SPEKTRUM 04 2012

časopis
Svazu průmyslu a dopravy
České republiky

OSTRAVSKÁ RAKETA NIČÍ OVZDUŠÍ

V Bruselu nám chybí úředníci
Průmysl si musí pohlídat mobilní sítě
Evropa stárne, čeká ji důchodová reforma

Svaz průmyslu a dopravy České republiky

Je nezávislá organizace sdružující rozhodující část podnikatelů a zaměstnavatelů v ČR.

Usilujeme o zlepšování podnikatelského prostředí v ČR a o zvyšování konkurenceschopnosti podniků v ČR při zachování principů etiky podnikání.

Na národní i mezinárodní úrovni podporujeme a prosazujeme zájmy svých členů.

Svaz průmyslu a dopravy ČR je členem:

BUSINESSEUROPE - Konfederace evropského podnikání (od roku 1993)

BIAC - poradní výbor pro průmysl a obchod OECD (od roku 1996)

1600 subjektů 113 členských firem 31 svazů a asociací:

Asociace českého papírenského průmyslu

Asociace inovačního podnikání České republiky

Asociace leteckých výrobců ČR

Asociace malých a středních podniků a živnostníků ČR

Asociace sklářského a keramického průmyslu ČR

Asociace spotřební elektroniky

Asociace strojních inženýrů

Asociace výzkumných organizací

Asociace zemědělské a lesnické techniky

CECED CZ - Sdružení evropských výrobců

domácích spotřebičů

Česká manažerská asociace

Česká plynárenská unie

Českomoravská elektrotechnická asociace

Český svaz zaměstnavatelů v energetice

ICT UNIE, o. s.

Odvětvový svaz Hutnictví železa

Sdružení automobilového průmyslu

Sdružení výrobců a dodavatelů vzduchotechniky

Společenství průmyslových podniků Moravy a Slezska

Svaz českých a moravských spotřebních družstev

Svaz českých a moravských výrobních družstev

Svaz dopravy České republiky

Svaz chemického průmyslu ČR

Svaz kovohutnického průmyslu

Svaz plastikářského průmyslu ČR

Svaz sléváren ČR

Svaz strojírenské technologie - SST

Svaz výrobců cementu ČR

Svaz výrobců vápna České republiky

Unie soukromých bezpečnostních služeb České republiky

Unie středního stavu České republiky

Partner

Spektrum je oficiálním informačním médiem Svazu průmyslu a dopravy ČR (SP ČR). Přináší fakta a stanoviska k aktuálním problémům, které jsou předmětem zájmu této největší a nevlivnější zaměstnavatelské a podnikatelské organizace v České republice. Vydavatel: Svaz průmyslu a dopravy České republiky (SP ČR) Adresa: Freyova 948/11, 190 05 Praha 9 Redakční rada: B. Dlouhý, V. Drbalová, J. Hejduková, O. Gbelec, D. Kuchtová, P. Ježková, L. Nutilová, šéfredaktor: R. Hejná, zástupce šéfredaktora M. Mostýn Korektury: M. Trublová Inzerce: SP ČR tel.: 225 279 701 Grafická úprava a sazba: studio pixl-e Tisk: Tiskárna Macík, 264 01 Sedlčany 1128, Distribuce: Spektrum je distribuováno na adresy ředitelů členských podniků (např. ČEZ, a. s., RWE Transgas, a. s., ŠKODA AUTO a. s., TŘINECKÉ ŽELEZÁRNY, a. s., Czech Coal a. s., OKD, a. s.; VÍTKOVICE, a. s.) a vybrané adresy. Podávání novinových zásilek povoleno Českou poštou s. p., odštěpný závod Střední Čechy v Praze, č.j. NP-3285/99-P ze dne 15. 10. 1999. Vychází měsíčně Registrace: ISSN 1213-7227

Máme váhu i v médiích

Vážení členové Svazu průmyslu a dopravy ČR, pozici prezidenta mám za sebou právě rok. A musím říci, anebyl jednoduchý jak pro činnost naší organizace, tak i pro mě osobně. Poměrně rychlý a dynamický rozjezd vnitřních změn, nastartovaný auditem práce sekretariátu a přípravou vytvoření čtyř jeho klíčových sekcí i zjištěním potřeb mezi členskými svazy, byl přibrzděn mou nemocí. Nyní jsem odhodlán ve změnách pokračovat. Předně chci poděkovat viceprezidentům a dalším členům představenstva, kteří aktivně působili v určených oblastech a podporovali chod svazu. Chtěl bych poděkovat našim členům, svazům a individuálním členským firmám, a to za spolupráci v odborných komisích, za možnost oslovovat vás při zjišťování vašich postojů prostřednictvím šetření i za reakce na naše podněty a požadavky. Je ale zřejmé, že Svaz se bude muset do budoucna více soustředit na vybrané priority, které jsme si definovali v dokumentu Agenda 2010 – 10 priorit pro budoucnost země. Budeme muset více reflektovat potřeby členské základny a dělat věci reálné a splnitelné, o které má zájem. Řada kroků tímto směrem se už udělala.

Jsme lépe připraveni na tripartitní a další klíčová jednání s vládou, k přípravným schůzkám zveme i další zaměstnavatelské organizace. Nalézání konsensu bývá ovšem nezdědka složité a řekl bych, je dokonce stále těžší. O to důležitější je a bude při prosazování našich společných zájmů správná komunikace s členskou základnou.

Bedlivě přitom sledujeme vývoj ekonomiky a vnitropolitickou situaci, ani jedna z těchto oblastí nám neulehčuje podnikání. Ve vztahu k vládě se nám sice podařilo nastavit s řadou ministrů a jejich náměstků nadstandardní vztahy, na druhé straně jsme svědky příliš častých personálních obměn a otřesů na ministerstvech a dalších úřadech, přípravu vládních reforem provází nepevnost vládní koalice a obestírá ji odkrývání kauz a korupčních skandálů. S neklidem vnímáme nárůst nespokojenosti veřejnosti s vládní politikou a celkovou vypjatou atmosférou ve společnosti. Nepovažuji za moudré, že do čela nespokojenců se postavili odboroví bossové. My, zaměstnavatelé, jsme je na tripartitě marně vyzývali k udržení sociálního smíru a k tomu, abychom společně řešili témata kolem rozpočtu, která mohou být roznětkou tikající bomby sociálního výbuchu.

Samozřejmě není vše černobílé, na expertní úrovni jednání s odbory pokračují. Přesto se společenský neklid nedá podceňovat. O to lépe musíme být schopni mluvit jedním hlasem, tvrdě prosazovat naše požadavky a v případě ústupků je dokázat zúročit.

Jsme i součástí mediálního dění. V tuto chvíli musím říci, že žádná jiná zaměstnavatelská či podnikatelská organizace nemá v médiích takovou váhu jako náš svaz. Přirozeně, že i to je výsledkem práce nás všech.

*Jaroslav Hanák
prezident Svazu průmyslu a dopravy ČR*

Máme váhu i v médiích03

Téma

Ostravská raketa ničí ovzduší05

Průmysl trvá při ochraně ovzduší
na svém a nechce poplatky08

Proč průmysl odmítá poplatky
za znečišťování ovzduší10
Temelínem by zakázky pro český průmysl
neměly zdaleka končit11

Události, stanoviska, lobby

Stanovisko k úpravám Státního rozpočtu
na rok 2012 a k rozpočtové politice
2013-2014.12
Novinky v poskytování cestovních
náhrad mění i stravné15
Co nového v české legislativě?16
V Bruselu nám chybí úředníci.17
Jak Svaz vidí prosazování hospodářských
zájmů v Evropské unii18
K návrhu nové kohezní politiky
pro období 2014-202020
Podpora poslaneckého návrhu ke snížení
daně z pohonných hmot.21

Podpora exportu

Vysílání zaměstnanců
z České republiky14
Mise Svazu průmyslu a dopravy ČR
zamířila do Indie22

Pohled médií

Březnu mediálně kraloval rozpočet... 24

Otázky pro ...

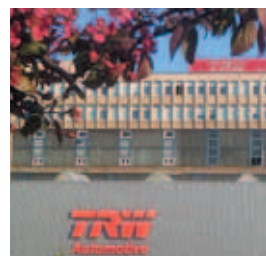
V energetice potřebujeme vyváženou
skladbu zdrojů26

Globální a evropský rozměr

Evropská unie
bude slavit jednotný trh.28
Nový program EU
pro životní prostředí a klima.29
Evropa stárne,
čeká ji důchodová reforma30
EU chce volně obchodovat
se Singapurem31
Zrychlené převádění zahraničních
manažerů se podařilo, ale32
Diskriminaci na trhu práce ani dobrá
legislativa nevyřeší.33

Dobrá zpráva

Znali jsme je pod názvem
Autobrzdý34

Manažer roku

Jaroslav Hanák:
I díky soutěži Manažer roku zvedáme
pálivé téma řízení státu36

Co vás může zajímat

Průmysl si musí pohlídat mobilní sítě,
jinak bude zbytečně platit38

Vědeckotechnický park SVÚM a.s. = most
mezi výsledky výzkumu a vývoje a jejich
implementace do praxe40

Svazy informují

Dopravci chtějí lepší cesty41

Regionální zastoupení

Nelegální zaměstnávání je problém,
připouštějí firmy42

Inzerce:

ČEZ, a.s.; Czech Coal, a.s.; topvision

Ostravská raketa ničí ovzduší

Místo plynem se v domácnostech topí plasty, starými pneumatikami a dalšími náhražkami. Nejezdíme ani auty na čistá paliva. Jediným, kdo ale platí za znečištění ovzduší jsou stále jen podniky. V Parlamentu je přítom návrh zákona, který by to mohl změnit.

Ostravská raketa se stává pojmem. Není to přímo vražedná zbraň, ale její účinek je podobný. Je amatérsky vyráběna a jak napovídá název, pochází ze severní Moravy, především z Karvinska. Nedávno byla zmiňována i v Senátu českého Parlamentu, když na ni upozornili senátoři z Moravskoslezského kraje. V té chvíli se neprojednávala právní norma z dílny Ministerstva obrany či bezpečnostní problematika, ale jednalo se o ochraně ovzduší. Ostravské rakety ho napadají možná více, než komíny zdejší hutí a dalších průmyslových podniků.

„Je to hrozné svinstvo,“ říká o ostravských raketách Otakar Mikula, majitel firmy, která se věnuje projekční a auditorské práci v oblasti energetiky. „Když se zdražují kvalitní energie, lidé

sahají po různých náhražkách,“ dodává k nebezpečnému způsobu vytápění, který se v poslední době u mnohých domácností v kraji ujal. Náhražkami plynu se tak po celém Česku stává spalování nejrůznějších odpadů, starých pneumatik. V oblasti Ostravska je to PET láhev, plněná uhelným prachem, tzv. mourem a vyjetým olejem. Z hlediska ochrany ovzduší je to vražedná kombinace. Podle odborníků komínem utíkají do vzduchu zplodiny, které připomínají bojové plyny. Proto vojenský termín „raketa“. Už samotné spalování umělohmotné PET lahve je lidskému zdraví vysoce škodlivé. Unikají při něm do vzduchu karcinogenní bifenylly. Proces spalování v kotli se pak vymyká všem normám. „Spalování by mělo být úplné a dokonalé,“ upozorňuje Otakar Mikula, že i kotle na uhlí a pevná paliva musí plnit normy.

Tradice uhelných kalů

V kraji uhlí a železa se nový typ náhradního vytápění ujal i díky tomu, že navázal na dřívější zkušenosti. V 70. a 80. letech bylo v této oblasti rozšířené vytápění rodinných domků uhelnými kaly, zvanými také „šlamy“. Tehdy se jednalo o levné, náhražkové, ale téměř oficiální palivo. Ve Vítkovicích se dokonce pro zaměstnance podle úředně schválených výkresů vyráběly na šlam kotle. U mnohých domků na Karvinsku, u Orlové, Havířovsku, v okolí Stonavy nebo od Ostravy směrem na Staříč a Paskov bylo vidět na zahradách kupy tohoto šlamu. Byl lepkavý, mazlavý. Pocházel z uhelných prádel, důlních odkališť. Jednalo se původně také o uhelný prach. Na Ostravsku se rozšířil s tím, jak se měnil způsob těžby, kdy se přecházelo od ruční těžby a sbíječek k uhelným kombajnům, které produkovaly drobné uhlí, plné prachu. Šlam představoval neekologické palivo již proto, že uhlí se na odkalištích separovalo také za pomoci chemikálií, které v něm zůstávaly. Podomácku se z něho často vyráběly briкеты, dával se do sáčků od mouky a nechal zmrznout. Uhelné kaly se domácnostem již neprodávají. Na severní Moravě je nahradil plyn a jiné ekologické vytápění. Topení PET lahvemi plněných uhelným prachem a vyjetým olejem je tak výrazným krokem zpět, návratem k životu ohrožujícím palivům.

Kdo je vinen?

Ostravské rakety představují jistý symbol složitosti ochrany ovzduší v české kotlině. Představitelé průmyslových podniků nejen na severní Moravě poukazují na fakt, že jejich firmy nejsou jediným a ani ne hlavním znečišťovatelem ovzduší. Právě domácnosti jsou největším znečišťovatelem ovzduší. V ČR je nyní podle údajů Ministerstva životního prostředí zhruba 650 000 domácností, které topí tuhými palivy.

Množství emisí produkuje doprava. Ani na Ostravsku se nedaří její přechod k ekologickým pohonům, například na zemní plyn nebo LPG. V Česku jezdí pouze 3 000 osobních aut a přes 200 autobusů s pohonem na zemní plyn. Jedinou plně plynofikovanou, ekologickou městskou dopravu v republice provozuje firma FTL v Prostějově. Přitom pouze průmysl musí za znečištění platit.

„Průmysl představuje jeden ze tří významných vlivů, spolu s vytápěním domácností a spolu s dopravou. V každém jednotlivém městě a v každé jednotlivé obci v České republice je to jinak.“ vyjádřil se ke způsobům znečištění ovzduší v Česku ministr životního prostředí Tomáš Chalupa. „V Praze nebo Brně to není průmysl. Z velké části je to doprava, která má vliv na kvalitu životního prostředí,“ dodal.

V Moravskoslezském kraji, který je špatným ovzduším nejvíce postižen, je situace ještě komplikovanější. Do značné míry sem zasahují zplodiny, které přicházejí z Polska. Některé odhady hovoří dokonce o tom, že z jedné třetiny mohou za špatné životní

prostředí polské firmy. Proti českým mají asi pětkrát nižší normy. S uváděním podobných čísel ale nesouhlasil minulý měsíc v Senátu při jednání k zákonu o ochraně ovzduší ministr Tomáš Chalupa. Teprve letos se podle něho zavádí měření vzájemného ovlivňování životního prostředí mezi Polskem a Českou republikou. Potřebná čísla zatím nejsou.

Nevyváženost v platbách ze znečišťování ovzduší kritizuje Svaz průmyslu a dopravy ČR, který po několik let usiluje o zrušení poplatků. V Evropě je pouze pět zemí, které mají poplatky za znečištění ovzduší pro průmysl zavedeny. Novým trendem EU je řešit ochranu ovzduší přes nákup emisních povolenek, což tuzemské firmy od příštího roku čeká. „Peníze by se měly nechat průmyslu, aby mohl investovat,“ říká na téma poplatků viceprezident Svazu Jan Rafaj. Průmyslu by měly i podle některých dalších odborníků zůstat prostředky k investování do nových technologií.

Co přinesl Senát

V Senátu se projednávání užitečného a potřebného zákona o ochraně ovzduší soustředilo především na řešení poplatků. Jednalo se do značné míry také o souboj lobbistů o zachování poplatků nebo naopak jejich zrušení, jak to schválila Poslanecká sněmovna. Senát rozhodl poplatky zachovat a vrátil návrh zákona do Poslanecké sněmovny k novému projednání. Prosadil se přitom pozměňovací návrh Výboru pro územní rozvoj, veřejnou správu a životní prostředí. Horní komora přišla proti původnímu vládnímu návrhu zákona s kompromisním řešením. Rozhodla o tom, že velcí znečišťovatelé by měli v letech 2013 až 2016 za emise prachu platit 4 200 korun za tunu. Potom by se měly poplatky zvyšovat až do roku 2021 na 14 700 Kč za tunu. Naproti tomu původní vládní návrh počítal s dvojnásobnými částkami.

Ročně nyní podniky platí za znečištění ovzduší 430 milionů korun. Podle původního vládního návrhu zákona měly výnosy státu z poplatků za znečištění ovzduší za období 2012 až 2016 představovat 2,5 miliardy korun, za další čtyři roky pak 2,7 miliardy korun.

Mírněji by se měly podle senátorů zvyšovat poplatky za vypouštění oxidu siřičitého a oxidu dusíku. Naproti tomu

Čím domácnosti také topí

- Plasty
- Staré oblečení
- Impregnované dřevo
- Hadry s barvivou
- Rozřezané pneumatiky
- Starý nábytek s laky

(Další informace najdete v příloze Regionální kaleidoskop)

například poplatků za emise těkavých organických látek se má zvyšovat z 2 700 na 9 800 korun za tunu v roce 2021. To je v souladu s původním vládním návrhem. Senátorská verze přináší také zvýhodnění podniků, které budou investovat do nových technologií a sníží emise i pod zákonný limit.

Konec raketám a dalším náhražkám

Senátoři potvrdili současně povinné revize kotlů na tuhá paliva. Domácnosti je budou muset podstoupit každé dva roky. Revize přijdou na 800 až 1 000 korun. Jestliže tak neučiní, čeká je pokuta až 20 000 korun. Asi 70 až 80 procent domácností má v Česku nevyhovující kotle na tuhá paliva, do deseti let si budou muset pořídit kotle nové. Revizoři mají lidem také radit, jak topit. Budou se moci používat jen paliva určená k vytápění. To bude znamenat konec ostravským raketám a jiným podobným náhražkám topiva. V domácích kotlích by se nemělo spalovat například ani hnědé uhlí určené pro elektrárny. Zákon vychází z faktu, že chybí osvětla kolem vytápění.

Poplatky mají novou adresu

Výrazná změna proti původní podobě zákona nastala ve využití poplatků. Z části změni adresu, což podle názoru některých expertů může ovlivnit schválení senátorské verze zákona

v Poslanecké sněmovně. „Chceme, aby se peníze vrátily do kraje,“ objevovalo ve vystoupeních senátorů. Například podle moravskoslezského hejtmána Pavla Palase se pro tento kraj jedná ročně o 100 milionů korun. Varianta hospodářského výboru Senátu, který chtěl, aby polovina z emisních poplatků šla zpět do krajů, se při hlasování neprosadila. Emisní poplatky měly být podle návrhu tohoto výboru zároveň výrazně nižší proti nakonec schválenému modelu výboru pro životní prostředí. Z něho vyplývá, že čtvrtina poplatků vybraných od průmyslových podniků bude rozdělena krajům, tedy do míst, kde firma působí a žijí také zpravidla její zaměstnanci. Stát dostane 65 procent, konkrétně polovinu z vybrané částky Státní fond životního prostředí. Deset procent je směřováno do postavení měřicích stanic.

Další vývoj zákona o ochraně ovzduší v Parlamentu je podle odborníků věštěním z křišťálové koule. Názory poslanců se mohou i pod dojmem senátorského projednání zákona změnit. Jisté je, že ke schválení senátorské varianty stačí v Poslanecké sněmovně nadpoloviční většina z přítomných poslanců. K prosazení původní poslanecké podoby zákona je potřeba získat 101 hlasů.

*Vít Smrčka
manažer Sekce komunikace
vsmrcka@spcr.cz*

Průmysl trvá při ochraně ovzduší na svém a nechce poplatky

Po projednání návrhu zákona o ochraně ovzduší v Senátu jsme požádali viceprezidenta SP ČR a zároveň manažera ostravské firmy ArcelorMittal Jana Rafaje o vyjádření k vývoji právní normy. Jen připomínáme, že senátoři odmítli poslaneckou verzi zákona, která poplatky zrušila. Poplatky tak vrátili do hry a návrh zákona bude opět projednávat dolní komora Parlamentu ČR.

Změnilo se stanovisko SP ČR k poplatkům po projednání zákona o ochraně ovzduší v Senátu?

Určitě ne, jelikož naše stanovisko apelovalo na zákonodárce, aby nezatěžovali průmysl poplatky, které jdou nad rámec konkurenčního srovnání v EU. Zejména v době, kdy se na průmysl nakládají jiná břemena, která jsme akceptovali.

Jak hodnotíte skutečnost, že čtvrtina poplatků má zůstat v kraji, kde podnik sídlí? To výrazně mění situaci. Prostředky budou sloužit přímo firmě, která platí a také jeho zaměstnancům. Například na Ostravsku by mohly jít na podporu nových kotlů pro domácnosti

Tenhle návrh zní velice úsměvně v kontextu toho, čím někteří poslanci odůvodňovali zvyšování poplatků.

Hlavním důvodem mělo být zlepšení ovzduší v nejzatíženějších oblastech. Když se však podíváte na současnou distribuci vybraných prostředků i na předložený návrh, jen menší část zůstane tam, kde je to skutečně potřeba. To je jen dalším důkazem, že zákonodárci nebojovali za zlepšení životního prostředí, ale o naplnění fiskálních zájmů.

Nelze souhlasit s tím, že stát doposud trestal pouze jednoho znečišťovatele, a tím je průmysl. Ten jediný za znečišťování ovzduší platí. Jak z tohoto pohledu hodnotíte nový zákon na ochranu ovzduší. Přináší podle vás nějakou podstatnou změnu?

Svaz průmyslu a dopravy ČR opakovaně v diskuzi zdůrazňoval, že oceňuje snahu Ministerstva životního prostředí přistoupit k problému komplexně. Opravdu nová právní norma dává určité prostředky, jak regulovat dopravu či lokální topeniště. Jsou to první kroky, které by mohly vést ke zlepšení, nicméně finanční zátěž v podobě poplatku se týká jen průmyslu, přesto, že již je jednoznačně překonaná premisa, že za vše může průmysl.

Český průmysl není v názorech na platby poplatků jednotný. Senátoři se odvolávali na kladný postoj některých podniků k poplatkům za znečištění ovzduší.

Dokonce se zde četl dopis jednoho z těchto podniků. Do jaké míry jsou tyto názory v rámci Svazu průmyslu a dopravy silné? Nemyslím si, že by průmysl, kterého se poplatky týkají, neměl jednotný názor. Náš mandát byl jednoznačný. Pokud se v diskuzi ozvala nějaká individuální firma, které se to z jakéhokoliv důvodu netýká, pak se spíše jedná o projev české povahy, kdy sousedův neúspěch je mou radostí a naopak.

Například v České televizi se objevily údaje, že konkrétně ArcelorMittal platí na poplatcích za znečištění ovzduší ročně 32 milionů korun, což je asi zhruba tisícina z jeho z ročních tržeb. Podobná situace bude asi i u jiných podniků. Když zůstaneme u ArceloruMittalu, ptám se, zda je tato částka pro firmu tak zničující, že Svaz vytáhl kvůli tomu do boje proti státu? Svaz určitě nevytáhl do boje jen kvůli jedné firmě, ale desítkám dalších, které na poplatcích zaplatí v následujícím období cca 5 mld. CZK. Jedná se zejména o teplárny, hutě, ale třeba i pekaře. Veřejnost byla úmyslně stavěna před

následující otázku. Nemůže bohatý průmysl platit více? Ptám se, proč politici raději nevypočítávali, kolik poplatky dělají z čistých zisků stále bojujících firem či kolik pracovních míst tomu odpovídá? Např. u firmy ArcelorMittal to odpovídá ročním nákladům cca 60-70 zaměstnanců, živitelů rodin. Poplatky jsme až do dnešního dne respektovali. Překvapivou byla změna názoru MŽP, které formulovalo již od roku 2000 a to, že poplatky budou v tuto chvíli významně nahrazeny jinými instrumenty, tudíž ztratí svůj význam. Pokud nám jde o snížení emisí, pak na místo poplatku nastupují evropské normy, zpřísněná integrovaná povolení, která ukládají firmám od roku 2016 plnit striktnější normy či dobrovolné dohody, díky kterým se investice ještě urychlí (celkově průmysl proinvestuje cca 60 mld. CZK a sníží emise o dalších 30-50 %). Nic podobného se neočekává od dopravy ani lokálních topenišť, kde emise narůstají.

Pokud nám jde o to, vybrat z firem peníze, pak v loňském roce ministr financí zavedl 30 % zdanění emisních povolenek (např. u ArceloruMittalu cca 70 mil. CZK/ročně), dále stát nově vybere od firem cca 70-100 mld. korun z prodeje emisních povolenek. Kromě toho na firmy extrémně dopadly platby za podporu obnovitelných zdrojů, zejména fotovoltaika (u ArceloruMittalu

cca 350 mil. CZK/ročně, což odpovídá cca nákladům na 700 pracovních míst). Navíc se v současné době připravuje uhlíková daň a několik dalších daní či poplatků, které firmy nově zatíží.

Jakou roli tedy hrají poplatky o ovzduší v tomto kontextu? Skutečně má v této době platit průmysl ještě více? Chceme lepší životní prostředí nebo jen více peněz z průmyslu?

Každá koruna, která jde na ochranu životního prostředí je dobrá, na tom se asi shodneme. Tím, že Svaz bojuje proti poplatkům, nepopudil proti sobě veřejnost? Jak z tohoto pohledu hodnotíte poslední dny, týdny a měsíce?

Je legitimním právem firem a jejich zastřešujících organizací usilovat o to, aby právě české firmy byly konkurenčně schopné. Pokud Svaz přestane být v těchto diskuzích aktivní, ztratí smysl své existence. V tomto ohledu jsme nemohli a ani v budoucnu nemůžeme stát v koutě. Asi je potřeba neustále opakovat známá fakta, že vybrané poplatky často nekončí v projektech na zlepšení životního prostředí, že poplatky, které byly v minulosti (v šedesátých až osmdesátých letech) jediným nástrojem k regulaci emisí jsou překonány a mnohonásobně nahrazeny jinými nástroji, které podniky zatěžují ještě více, že nelze donekonečna zvyšovat zátěž ve formě regulací a finančních nákladů. Pokud si tohle neuvědomíme, pak nás čeká podobná budoucnost jako např. Detroit, Bolton či vítkovické vysoké pece, které jsou dnes už jen kulturní památkou. Kdo je v tomhle ohledu veřejnost? Jsou to i stovky tisíc lidí poctivě pracujících v továrnách? Jsou to i zaměstnanci dodavatelů do průmyslových forem? Je to i ta veřejnost, která poplatky zaplatí v ceně tepla a energií?

*Ptal se Vít Smrčka
manažer Sekce komunikace
vsmrcka@sprcr.cz*

Proč průmysl odmítá poplatky za znečišťování ovzduší

Přinášíme zkrácenou a pro potřeby tisku částečně upravenou verzi dopisu Svazu průmyslu a dopravy ČR, který byl předán senátorům před projednáváním zákona o ochraně ovzduší.

Historický vývoj

Poplatky za znečišťování ovzduší byly zavedeny prvním zákonem na ochranu ovzduší (regulující znečištění ovzduší především stavební výškou komínů) již v roce 1967 a do roku 1991 sloužily jako doplňující nástroj ochrany ovzduší, motivující ke snižování emisí do ovzduší. Federální zákon o ochraně ovzduší z roku 1991 vypouštění emisí striktně omezil emisními limity s termínem jejich dosažení v roce 1998. V té době poplatky již ztrácely svůj původní význam nástroje k motivaci snižování vypouštění znečištění. Přesto do určité omezené míry si část motivační funkce uchovaly, když až 80 % platby poplatků bylo možno odložit a později odpustit v případě, že byly provozovatelem zdroje použity k financování opatření na snížení emisí. **Od roku 1999 poplatky zcela ztratily svou motivační funkci a jako jeden ze zdrojů příjmů SFŽP plnily pouze funkci fiskální.** To byl také důvod, pro který MŽP ČR po roce 2000 opakovaně slibovalo v souvislosti s připravovanou ekologickou daňovou reformou tyto poplatky zrušit nejpozději do roku 2013.

Poplatky nejsou součástí závazné legislativy EU

Pouze v pěti zemích EU (Itálie, Lotyšsko, Maďarsko, Polsko a Slovensko) funguje podobný systém poplatků (nebo daní) jako v ČR. **V ostatních zemích poplatky buď neexistují, nebo jejich dopad je minimální nebo jsou producenti emisí zpoplatněni pouze v případě,**

že překračují limity (tedy nikoliv za každé vypuštěné množství, jako je tomu v případě ČR).

Rozhodujícím faktorem pro další snižování emisí v průmyslu jsou emisní limity a emisní stropy, stanovené právními předpisy EU. Do roku 2016 (v případě zařazení do národního přechodného plánu do roku 2020) čeká český průmysl další kolo drastického snižování emisí dle nové směrnice o průmyslových emisích. Vyžádá si jen ve vybraných sektorech českého průmyslu (energetika, výroba železa a oceli, výroba cementu a vápna, chemický průmysl) investice ve výši 53 mld. Kč. Některé podniky, např. z Ostravska, však musí nové emisní limity a stropy plnit podle již vydaných integrovaných povolení provozu do konce roku 2014.

Nové zpřísněné emisní limity jsou odvozeny od environmentálně nejlepších a nejúčinnějších technologií (BAT) a představa, že poplatky by mohly motivovat podniky k ještě nižším emisím než tyto BAT technologie je iluzorní a zcela nerealistická. **Naopak, poplatky budou podnikům odčerpávat finanční prostředky, nezbytné k dosažení nových emisních limitů a stropů.** MŽP přitom očekává, že výnos poplatků za znečištění v období 2012 – 2015 bude 2,5 mld. Kč. v následujícím období pak 2,7 mld. Kč. **Současně však budou z průmyslových podniků odčerpány finanční prostředky na nákup emisních povolenek dle předpisů EU na ochranu klimatu.** Takovou kumulativní zátěž, ke které navíc přistoupí náklady na soulad s dalšími požadavky environmentální

regulace podniků (například náklady na REACH) nemohou podniky českého průmyslu unést. Podle názoru Svazu průmyslu a dopravy tak dojde k nezvratným procesům poškození konkurenceschopnosti českých podniků.

Průmysl emise snížil

České průmyslové podniky v období 1995–2009 snížily emise oxidů dusíku o 37 %, oxidů síry o 85 % a emise tuhých látek včetně nejjemnějších frakcí prachu dokonce o 92 %. To silně kontrastuje se skutečností, že v jiných sektorech národního hospodářství emise stagnovaly a v sektoru dopravy dokonce významně vzrostly. Všeobecně uznávaný princip, že znečišťovatel platí náklady na snižování emisí ve zdrojích, které provozuje, se tak interpretací MŽP mění na princip, že průmyslové podniky, které emise výrazně snižují, platí i za sektory, které se na opatřeních na ochranu ovzduší nepodílejí a své emise naopak zvyšují. **Takovou interpretaci považuje Svaz průmyslu a dopravy ČR za diskriminační vůči průmyslu a za zcela nepřijatelnou.**

Tyto a řada dalších specifických důvodů vedou Svaz průmyslu a dopravy ČR k názoru, že dalšímu uplatňování poplatků za znečišťování ovzduší v průmyslu je potřeba zabránit. Současně návrh zákona o ochraně ovzduší ve znění předloženém Senátu Poslaneckou sněmovnou Parlamentu ČR považuje za krajní mez možného kompromisu.

Temelínem by zakázky pro český průmysl neměly zdaleka končit

Sliby českému průmyslu nepomohou. Výrobci jaderných zařízení chtějí konkrétní zakázky.

Otevřít si cestu k celosvětovému jadernému byznysu přes zakázky pro Temelín. Tak vypadá strategie Svazu průmyslu a dopravy ČR a také Ministerstva průmyslu a obchodu ČR, které k tomu svolalo tiskovou konferenci. „České firmy by se měly dostat s velkými dodavateli jaderných zařízení i na další trhy,“ řekl na setkání se zástupci sdělovacích prostředků generální ředitel Svazu Zdeněk Liška. Zdůraznil, že pro české firmy je důležitá nejen účast na stavbě nových jaderných bloků, ale také servis těchto zařízení. Ten může následně po několik desetiletí přinášet tuzemským firmám nové zakázky a dlouhodobě tak stabilizovat jejich ekonomiku. Upozornil také, že Česká republika je jednou z deseti zemí na světě, která umí vyrábět komponenty pro jadernou energetiku. Temelínem by proto spolupráce tuzemských firem a zahraničních účastníků tendru neměla končit. Ministr průmyslu a obchodu Martin Kuba v této souvislosti uvedl: „Je důležité, využít příležitost a prosadit české firmy do subdodavatelských řetězců na výstavbu jaderných elektráren“.

Zatím šustí především papíry

Někteří odborníci varují před pouhými sliby zahraničních výrobců jaderných elektráren. Nespokojenost v tomto směru vyjádřil například na nedávném semináři Hospodářského výboru v Parlamentu ředitel Vítkovice Power Engineering Martin Pecina. Upozornil, že zahraniční zájemci o dostavbu Temelína chtějí jen různé podklady, pak zase jejich doplnění, ale konkrétní zakázky na rozpracované projekty ve světě nepřicházejí. „Jde nám o dlouhodobý byznys,“ upozornil na záměry firmy, které odpovídají i cílům Svazu a MPO.

Dohody už jsou uzavřeny

Nedávno Svaz podpořil uzavření memoranda o porozumění mezi českým průmyslem a zájemci o dodávky jaderných bloků, tedy francouzskou společností Areva a také ruským Rusatomem.

Ruská společnost má ve světě rozpracovány na tři desítky jaderných elektráren. „Firmy by se mohly na těchto projektech

podílet,“ uvedl Zdeněk Liška. Memorandum o spolupráci s Rusatomem podepsalo už loni na podzim 15 českých a slovenských firem. V březnu se přidalo k memorandu dalších deset firem a dostaly se tak mezi potenciální dodavatele pro jaderné projekty Rusatomu v České republice, především pro Temelín. Počítá se s nimi i pro dodávky jaderných zařízení do Ruska a ve světě. Zájemci dostali katalog přibližně 4 000 výrobků a služeb, které mohou Rusům dodávat. Podobně francouzská Areva podepsala sérii memorand o spolupráci s klíčovými českými společnostmi. Je zaměřena zejména na dodávky reaktorů EPR. Francouzi je nabízejí pro třetí a čtvrtý blok v Temelíně.

Poslední z trojice uchazečů o dostavbu Temelína, společnost Westinghouse podepsala letos dohodu o spolupráci s Metrostavem na dodávky stavební části jaderné elektrárny.

Celosvětový byznys láká

Svaz se výrazně angažuje v tom, aby tuzemské firmy byly zatím v co největší míře zapojeny do dostavby jaderné elektrárny. Před delší dobou vyzval firmy k založení klastrů, které by se společně ucházely o subdodávky. Celkově se o podíl na zakázce uchází podle některých informací stovka našich firem, včetně Národního strojírenského klastru s 28 členy. V jeho čele je Jan Světlík, generální ředitel a předseda představenstva Vítkovice, a. s. Ten hovořil na setkání se sdělovacími prostředky o možnostech českých firem při návratu na světové trhy s dodávkami pro jaderné elektrárny. „Naše firmy musejí mít možnost účastnit se globálního byznysu,“ řekl. Temelín je podle něho k tomu dobrým odrazovým můstkem. Otázkou je, zda se tuzemským firmám podaří tuto příležitost využít. Podle vládního zmocněnce pro dostavbu Temelína Václava Bartušky všichni tři účastníci tendru tvrdí, že podíl českých firem bude vysoký až 70 procent.

Vít Smrčka
manažer Sekce komunikace
vsmrcka@sprc.cz

Stanovisko k úpravám Státního rozpočtu na rok 2012 a k rozpočtové politice 2013–2014

Stav veřejných financí a navrhované kroky fiskální konsolidace ovlivní nejen hodnoty ukazatelů fiskální rovnováhy, ale i ekonomický růst, podmínky podnikání a životní úroveň. Svaz průmyslu a dopravy ČR proto svou pozornost soustředil na navrhované změny státního rozpočtu pro rok letošní a pro roky 2013–2014. Dne 14. 03. 2012 proběhlo jednání Expertního týmu pro Hospodářskou politiku, na jehož základě Svaz předložil na jednání Tripartity dne 23. 03. 2012 Stanovisko ke státnímu rozpočtu a k rozpočtové politice. Jednání bylo poznamenáno i kategorickým postojem odborů, které opustily jednání. Důvodem, který uvedly, bylo předložení návrhu pouze ze strany MF ČR, nikoliv návrhu vládního. Stanovisko předkládáme členské základně SP ČR.

Bohuslav Čížek – manažer Sekce hospodářské politiky, bcizek@sprc.cz

Podklad pro jednání je zpracován a předkládán pouze MF ČR. Prozatím nemáme k dispozici návrh, nad kterým by se shodla vládní koalice. Předpokládáme, že jednání v koalici bude znamenat změnu mnohých návrhů. Na veřejnost působí negativně rozpory uvnitř vládní koalice ohledně návrhu, stejně tak, že jednání probíhají velmi dlouho.

A) Obecné připomínky ke koncepci návrhu SR

Je chybou, že předkládaný materiál neobsahuje problematiku ekonomického růstu a konkurenceschopnosti, a to z těchto důvodů:

- Snížení deficitu nelze řešit pouze úsporami a zvyšováním daní a poplatků. Tento způsob znamená zatížení podnikové sféry i obyvatelstva. Ekonomický růst v určité úrovni vytváří podmínku pro snížení deficitu rozpočtu.
- MF ČR ve svých návrzích předpokládá ekonomický růst 1,6 % v roce 2013, 2,7 % v následujícím roce a 3,6 % v roce 2015. Zajištění ekonomického růstu v této úrovni předpokládá nejen vývoj vnějšího okolí, ale i aktivní politiku na jeho podporu.
- Vývoj v letech 2009–2011 ukazuje na zaostávání hospodářského růstu v ČR za zeměmi jako Slovensko či Polsko.

Z těchto důvodů požadujeme doplnit návrhy o zhodnocení z hlediska dopadů na:

- ekonomický růst
- konkurenceschopnost

Podpora růstu a zvyšování kvality podnikatelského prostředí vytvářejí zázemí pro zisky, investice a tím i pro lepší vývoj veřejných financí.

Nejen spotřeba tvoří HDP, ale i růstové faktory ekonomiky, kterými jsou export a investice firem (průmysl, stavebnictví atd.). Rozvoj těchto sektorů vytváří základní podmínky pro zaměstnanost a růst spotřeby.

Přes dobré výsledky zahraničního obchodu klesají ceny (ceny tuzemských produktů klesly v zahraničí o 17 %, čímž se snížila ziskovost českého průmyslu z hlediska EBITDA) a zisky tomu neodpovídají, což představuje nižší odvody na daních. Proto je potřeba podporovat inovace, zajistit odpovídající podmínky ve vzdělávání a tím vytvořit předpoklady pro zvýšení přidané hodnoty a obnovení konkurenceschopnosti, čímž díky zvýšení ziskovosti firem se zvýší i odvody do státního rozpočtu.

V návrhu postrádáme i vazbu na ostatní vládou již přijaté dokumenty, jakými jsou například Proexportní strategie nebo Strategie mezinárodní konkurenceschopnosti.

Z hlediska zajištění přijatelné úrovně ekonomického růstu požadujeme:

- předložit jasný program na podporu ekonomického růstu
- zpracovat vizi dalšího vývoje veřejných rozpočtů v kontextu celkové hospodářské politiky
- nesnižovat výdaje na investice s vysokým multiplikačním efektem
- nezahrnovat do úspor oblasti, jakými jsou podpora exportu, podpora aplikovaného výzkumu a vzdělávání

Poznámka: V dokumentu MF se předpokládá, že by se měla zahraniční zastoupení zredukovat minimálně o 10 % a není upřednostněn aplikovaný výzkum.

Nejde pouze o objem prostředků, ale i o nastavení systému, aby bylo nejúčinnější. Viz například problém školství (deficit technicky vzdělaných atd.)

Úsporná opatření musí směřovat především do:

- snížení provozních nákladů veřejné správy
- zefektivnění veřejných zakázek

Kriticky hodnotíme strukturu a rozsah objednávek státní správy od externích dodavatelů. Často jde o záležitosti, které by měly být řešeny v rámci profesní činnosti stále administrativy. Výdaje na nakupované služby se pohybují v řádu 35 mld. Kč. Navrhované úspory provozních nákladů jsou v zásadním rozporu s výsledky, kterých musela dosáhnout podniková sféra.

Důležitým předpokladem pro splnění cílů v oblasti veřejných rozpočtů je udržení sociálního smíru

Z hlediska navrhovaných opatření považujeme za nezbytné zajistit podmínky pro akceptování nepopulárních kroků veřejností prostřednictvím prokázání vůle vlády dosáhnout podstatně lepších výsledků při nakládání s veřejnými prostředky, a to i včetně radikálního omezení korupce.

V této souvislosti upozorňujeme, že chybí důraznější opatření v oblasti daňových úniků. Neustále také upozorňujeme na netransparentnost veřejných rozpočtů z hlediska vyhledávání informací („rozklikávací“ rozpočet).

Vláda v rámci projednávání daného tématu musí předložit jasnou informaci o stavu čerpání, o rizicích a způsobech, jak bude situaci řešit.

SP ČR stejně jako ostatní veřejnost, velmi negativně vnímá informace o rizicích vyplývajících z pozastavení čerpání prostředků ze SF EU.

Takové riziko považujeme za fatální selhání státní administrativy. Konstatujeme, že jsme na něj dlouhodobě upozorňovali, a to bez ekvivalentní odezvy. Považujeme za chybu, že materiál nezohledňuje možný dopad na deficit veřejných rozpočtů vyplývající z možného neproplacení certifikovaných výdajů. Přitom může jít o dopady v řádech desítek miliard Kč, které mohou mít negativní dopad do deficitu státního rozpočtu již v roce 2012.

Přijímaná opatření jsou koncipována jako dočasná, nemají oporu v návazných reformách. Vzhledem k vývoji rozpočtů a programu fiskální konsolidace nelze připustit, aby řešení měla dočasný charakter. Jde o permanentní strukturální problém. K deficitům dochází i v době ekonomického růstu, základní příčinou není ekonomický cyklus.

Deklarovaná dočasnost návrhů změn vážně ohrožuje stabilitu prostředí. Podniková sféra ji vnímá jako velmi důležitou podmínku pro zlepšení kvality podnikatelského prostředí a pro aktivity v oblasti investic a zaměstnanosti.

Proto požadujeme, aby opatření byla formulována:

- jako koncepční dlouhodobě podporující restrukturalizaci veřejných rozpočtů
- na základě politického konsensu
- tak, aby nevedla k častým změnám v legislativě

B) Pozice SP ČR k zatím předloženým návrhům:

Zvýšení sazeb DPH

- Toto řešení má naši podporu, přestože si uvědomujeme negativní důsledky tohoto opatření (snížení kupní síly obyvatel, přeshraniční nákupy, možný tlak na mzdy, dopady na sociálně slabší...).

A to z důvodů, že:

- nejméně omezuje konkurenceschopnost
- představuje snadno vybitelnou daň
- Podporu vyjadřujeme za podmínky, že vláda bude účinně řešit daňové úniky.

Zavedení uhlíkové daně

- Nesouhlasíme, nevidíme důvod předhánět evropskou legislativu tvorbou vlastní nepropracované legislativy
- Návrh počítá pouze se zavedením daně na uhlí a topné oleje, vynechává plyn, tím dochází k jeho neodůvodněnému zvýhodnění
- Požadujeme prokázat efektivitu z hlediska ŽP, energetiky a fiskálu (nutno provázat na všechny tři aspekty, jež jsou součástí jednotlivých rámcových politik – SEK, Státní politika ŽP...)

Příjmy z prodeje povolenek přidělit do příjmů rozpočtu

- Nesouhlasíme s tímto řešením, protože tyto prostředky by se měly vrátit do průmyslu, inovací a V&V

Zdvojnásobení sazeb daně z elektřiny

- Nesouhlasíme, toto opatření by zvyšovalo již tak vysoké ceny energií (Průzkumy SP ČR jasně hovoří o negativním vlivu růstu cen energií na konkurenceschopnost)

DPFO

- Nesouhlasíme se zvýšením sazby o 1 procentní bod z důvodů zvýšení nákladů práce
- Akceptujeme zavedení dalšího pásma s vyšší daňovou sazbou (progrese) jako solidární podíl vysoce příjmových skupin na snížení deficitu
- Souhlasíme se zrušením „zaměstnaneckého paušálu“ ve výši 3000 Kč, který byl chybou při projednávání zákona v Parlamentu

Zavedení srážkové daně vůči daňovým rájům

- Souhlasíme za podmínky, že stát bude schopen tuto daň efektivně vybírat (v tom vidíme základní problém)

Výdajové paušály OSVČ

- Souhlasíme s nutností úpravy
- Je potřeba jednat o konkrétních úpravách
- Důvodem našeho souhlasu je solidární účast všech skupin v ekonomice ke snížení deficitu a odstranění neodůvodněných rozdílů mezi OSVČ a zaměstnanci i zaměstnavateli

Zrušení osvobození zemního plynu od daně pro vytápění domácností

- Nesouhlasíme, nevěrohodný ekologický efekt, výrazné zdražení plynu domácnostem povede k opačným výsledkům prostřednictvím spalování odpadu

Důchody

- Požadujeme vytvořit nový vzorec na valorizaci, který bude respektovat reálné možnosti

Svaz průmyslu a dopravy České republiky a PETERKA & PARTNERS v.o.s. advokátní kancelář

si Vás dovolují pozvat na seminář

Vysílání zaměstnanců z České republiky

dne 24. dubna 2012 od 10 do 13 hodin
v konferenčních prostorách Svazu průmyslu a dopravy ČR, Freyova 948/11, Praha 9

Program semináře:

Seminář vysvětluje úskalí vysílání zaměstnanců z pohledu práva EU, pracovního práva, mezinárodních smluv o zamezení dvojího zdanění a navazujících daňových předpisů. Rozebírána bude také problematika sociálního a zdravotního pojištění a určení státu, do něhož má být hrazeno pojistné za vyslané zaměstnance.

Dozvíte se mj.:

- kdy za vyslané zaměstnance nadále platit zdravotní pojištění v ČR a kdy v zahraničí,
- jak postupovat při zdanění příjmů vyslaných zaměstnanců,
- za jakých podmínek vzniká českému podnikateli v zahraničí stálá provozovna a jaké z toho vyplývají povinnosti,
- jaké minimální podmínky vyplývající z pracovního práva státu, do něhož jsou zaměstnanci vysláni, musí být vyslaným zaměstnancům garantovány.

Přednáška bude doplněna příklady z praxe.

Přednášející:

Mgr. Magdaléna Vyškovská, daňový poradce, partner PETERKA & PARTNERS
Autorka knih „Cizinci a daně“ (Wolters Kluwer Česká republika, 2011) a „Výklad smluv o zamezení dvojího zdanění“ (Wolters Kluwer Česká republika, 2010).

Účast na semináři je bezplatná.

Přihlášky přijímáme do naplnění kapacity sálu podle data jejich obdržení.

Registrujte se, prosím, na adrese:

<https://im.spcr.cz/regform/regform.php?actionid=814&lang=cz>

Bližší informace:

JUDr. Boris Kučera

tel.: 225 279 302, bkucera@spcr.cz

Novinky v poskytování cestovních náhrad mění i stravné

Novela zákoníku práce sice platí už od 1. 1. 2012, ale domnívám se, že je užitečné shrnout, jaké základní změny přinesla v úpravě poskytování cestovních náhrad.

Kromě zavedení nového důvodu pro poskytování náhrad cestovních výdajů, a to při dočasném přidělení (nový institut dle § 43a ZP) a změně v § 34a ZP, kdy pravidelné pracoviště pro účely cestovních náhrad nesmí být sjednáno širěji než jedna obec, najdeme výrazné změny v podmínkách a výši **stravného při tuzemských pracovních cestách**.

Nově tedy zaměstnavatelé v podnikatelské sféře jsou povinni **snížit** (dříve používal ZP pojem krátit) stravné, bylo-li zaměstnanci během pracovní cesty poskytnuto bezplatně jídlo. ZP pak stanoví možnost **snížení stravného** v závislosti na délce pracovní cesty takto:

- až o hodnotu 70 %, trvá-li pracovní cesta 5 až 12 hodin
- až o hodnotu 35 %, trvá-li pracovní cesta 12 až 18 hodin
- až o hodnotu 25 %, trvá-li pracovní cesta déle než 18 hodin

Nesjedná-li zaměstnavatel nebo neurčí před vysláním zaměstnance nižší hodnotu snížení stravného, přísluší zaměstnanci stravné snížené o nejvyšší hodnotu stanovenou ZP pro příslušné časové pásmo.

Příklad A

Tuzemská pracovní cesta trvala 9 hodin

Stravné poskytnuto ve výši 70 Kč

Zaměstnavatel vnitřním předpisem stanovil, že za každé poskytnuté jídlo se stravné snižuje o 30 %, trvá-li pracovní cesta 5 až 12 hodin

Výpočet:

$30\% \text{ ze } 70 = 21 \text{ Kč}$

$70 - 21 = 49 \text{ Kč}$

Příklad B

Tuzemská pracovní cesta trvala 9 hodin

Zaměstnavatel nemá interní předpis a před cestou neurčil výši stravného ani výši jeho snížení za poskytnuté jídlo.

Dle ZP náleží stravné v minimální výši, tj. 64 Kč

Použije se snížení dle ZP, tj. 70 %

$70\% \text{ z } 64 = 44,80$

$64 - 44,80 = 19,20 \text{ Kč}$, tj. po zaokrouhlení 20 Kč

V obou případech platí, pokud zaměstnavatel poskytl stravné ve vyšší než vypočtené výši, rozdíl není daňovým nákladem a musí být na straně zaměstnance zdaněn.

Při **zahraničních pracovních cestách** jsou **nově** stanovena časová pásma s příslušnou výší zahraničního stravného.

Pokud zahraniční pracovní cesta trvá

- 1 až 12 hodin – přísluší 1/3 příslušné sazby stravného (nebo alespoň 5 hodin, pokud vznikne zaměstnanci za cestu po ČR právo na tuzemské stravné)
- 12 až 18 hodin – přísluší 2/3 příslušné sazby stravného
- déle než 18 hodin – přísluší stravné v plné výši

Trvá-li doba strávená mimo území ČR méně než 1 hodinu, zahraniční stravné se neposkytuje a tato doba se započítá do doby rozhodné pro poskytování tuzemského stravného.

Také pro zahraniční pracovní cesty je upraveno **snížení stravného** z důvodu poskytnutí bezplatného jídla během zahraniční pracovní cesty zaměstnanci, a to shodně s úpravou pro tuzemské pracovní cesty.

Příklad

Pracovní cesta do Rakouska na 3 dny, pracoviště zaměstnance je v Brně, odjezd v 9 hodin, návrat v 17 hod.

Cesta v ČR na hranice 1,5 hodiny – tuzemské stravné nepřislouží

Zahraniční stravné – 1. den – 13,5 hodiny – 2/3 sazby

2. den – stravné v plné výši

3. den – 15,5 hodiny – 2/3 sazby

Pokud by cesta z pracoviště zaměstnance ke státní hranici byla delší než 5 hodin, tuzemské stravné by náleželo.

Jitka Hlaváčková

sekce zaměstnavatelská

jhlavackova@sprcr.cz

Co nového v české legislativě?

S předstihem nabízíme přehled změn, které se připravují v našem zákonodárství a mají vliv na chod firem:

Poslanecká sněmovna

1. čtení: Investiční pobídky

Vládní návrh zákona, kterým se mění zákon č. 72/2000 Sb., o investičních pobídkách a o změně některých zákonů (zákon o investičních pobídkách), ve znění pozdějších předpisů, a další související zákony /sněmovní tisk 524/ -

Ministerstvo průmyslu a obchodu připravilo návrh zákona, který by posílil účinnost systému aktivní podpory investic formou investičních pobídek. Snažíme se tím zlepšit konkurenční pozici České republiky vůči systému, který poskytují okolní státy. Cílem materiálu je vytvořit v České republice atraktivní investiční prostředí jak pro domácí, tak pro zahraniční investory a zejména rozšířit oblast státní podpory ze služeb v nižší přidané hodnotě k investicím. Tedy směrem, v němž budou moci vedle investorů ve zpracovatelském průmyslu čerpat investiční pobídky nově i firmy, podnikající v oblasti průmyslového výzkumu, vývoje a inovací technicky vyspělých výrobků a technologií nebo ve strategických službách. Prostor dostanou i firmy, které jsou úzce spjaty s rozvojem informačních technologií. To považujeme za základní a nejdůležitější posun v této změně. Zákon by tak zároveň přispěl k vytváření vysoce kvalifikovaných pracovních příležitostí a k rozvoji znalostní ekonomiky.

Touto novelou se vedle této zásadní změny současně zpřesňují některé požadavky na poskytování regionální investiční podpory, které vyplývají z evropských předpisů a které jsou pro Českou republiku závazné.

3. čtení: Elektronické komunikace

Vládní návrh zákona, kterým se mění zákon č. 127/2005 Sb., o elektronických

komunikacích a o změně některých souvisejících zákonů

Návrh zákona je reakcí na dva nálezy Ústavního soudu. První z nich zrušil ustanovení § 97 odst. 3 a 4 zákona o elektronických komunikacích a navazující prováděcí vyhlášku. Druhý nález uplynutím dne 30. září 2012 zrušuje ustanovení § 88a trestního řádu. Z tohoto důvodu má návrh zákona nabýt účinnost dnem 1. října 2012. Ústavní soud zrušil ustanovení zákona o elektronických komunikacích a trestního řádu zejména z důvodu nedefinování okruhu orgánů oprávněných provozní a lokalizační údaje vyžadovat, účelu, pro který je možné tyto údaje vyžadovat, a jasných a detailních pravidel pro zabezpečení uchovávání údajů. Vytykáno bylo také nepřesné vymezení doby uchovávání, respektive likvidace provozních a lokalizačních údajů, nejednoznačné stanovení předpokladů a podmínek pro jejich použití, nedefinování odpovědnosti a případných sankcí za nesplnění stanovených povinností a nemožnost dotčených jednotlivců domáhat se efektivní ochrany proti případnému zneužití, včetně zpětného informování jako v případě odposlechů dle § 88 trestního řádu.

Vládní návrh zákona, kterým se mění zákon č. 406/2000 Sb., o hospodaření energií, ve znění pozdějších předpisů /sněmovní tisk 622/ - **prvé čtení (příkázán)**

Návrh zavádí povinnost zpracovat průkaz energetické náročnosti budovy nebo její ucelené části při prodeji nebo pronájmu a dále také při výstavbě nové budovy nebo větší rekonstrukci dokončené budovy. Tu budou muset stavebníci plnit při výstavbě nových budov, a to od ledna 2013. Druhým stupněm je potom zpřísnění

požadavků na úroveň odpovídající definici budovy s téměř nulovou spotřebou energie a tohoto cíle by mělo být dosaženo k 1. lednu 2019 pro budovy vlastněné a užívané orgány veřejné moci a k 1. lednu 2021 pro všechny ostatní nové budovy.

Ve vládě:

Podarilo se posunout problém vnitropodnikově převáděných zaměstnanců zahraničních investorů. Je to kromě jiného výsledkem dlouhodobého tlaku ze strany SP ČR o reagování vládní strany na skutečnost, že neexistuje dostatečně flexibilní právní úprava tohoto problému. Vznikl projekt, který je společným produktem MV, MPO, MPSV a MZV, který byl spuštěn 1. února letošního roku. Podstatné je, že manažerům a specialistům je umožněno obdržet povolení k zaměstnání a vízum na 6 měsíců ve lhůtě 30 kalendářních dní od požádání. Tím se významným způsobem krátí doba nutná pro administrativní záležitosti přesunu těchto zaměstnanců do ČR.

Zákon o transparentnosti právnických osob

Se podařilo posunout do podoby, která více vyhovuje praxi (v původní podobě hrozilo riziko právního postihu statutářům při sebemenším provinění např. v informační povinnosti prakticky bez časového omezení).

Ludmila Nutilová
poradkyně generálního ředitele pro
legislativní proces
lnutilova@sprcr.cz

V Bruselu nám chybí úředníci

Premiér se musí přimluvit, jinak důležité posty v centru Evropské unie nezískáme.

Vysokých úředníků má Česká republika v Bruselu málo. Mnohem méně než středoevropské země jako je Slovensko nebo v poměru k obyvatelstvu Polsko. Ani aktivita členů vlády směrem k Bruselu není vysoká. Tento názor přednesl nedávno prezident Svazu průmyslu a dopravy ČR Jaroslav Hanák na konferenci Úřadu vlády ČR. Konala se v Malostranském paláci v Praze na téma „Hospodářské zájmy ČR v EU a jejich prosazování“. Záštitu nad konferencí převzal předseda vlády Petr Nečas.

Kde jsou naši lidé?

„Jak je možné, že tam ty lidi nemáme? Čí je to vina?“ nadhodil Jaroslav Hanák téma, které trápí nejen český průmysl. Konzultoval tuto záležitost s českou velvyslankyní při EU Milenou Vicenovou a ta mu potvrdila, že pro získání nejvyšších postů v Bruselu je nutná přímluva premiéra. Prezident Svazu vytkl vládě to, že nepodepsala smlouvu o rozpočtové odpovědnosti. Tuzemští podnikatelé teď musí vysvětlovat situaci svým evropským partnerům. Podle něho může otálení s podpisem ohrozit pozici Česka při vyjednávání o čerpání unijních fondů od roku 2014.

Na postavení ČR v Bruselu reagoval také předseda hospodářského výboru Sněmovny Milan Urban: „V Bruselu bychom měli hrát za jeden tým, za národa. Pokud tam budeme jezdit jako jednotlivé kluby, ničeho nedocílíme“.

Test evropanství

„Dokončení jednotného trhu je pravý test evropanství. A ne podepsání nějakých papírů,“ vyjádřil předtím názor na odmítavý postoj české vlády ke smlouvě o rozpočtové odpovědnosti premiér Petr Nečas. Upozornil na to, že EU může fungovat i bez monetární unie na celém svém území. „Bez jednotného vnitřního trhu fungovat nemůže. Nutný je volný pohyb osob, zboží, služeb a kapitálu,“ řekl Petr Nečas a zdůraznil liberalizaci trhu se službami. Ten v současnosti představuje více než 70 procent HDP celé Unie. Přitom dvě třetiny služeb není v EU nadále liberalizováno. Připomněl, že podíl vývozu na našem HDP je téměř 80 procent. Proexportní charakter naší ekonomiky také předurčuje prioritu české evropské politiky, a tím je právě důraz na dokončení vnitřního trhu. Premiér odmítl snahu EU zavést daň z finančních transakcí. Podle něj podvazuje konkurenceschopnost evropských finančních domů na světových trzích.

Různé rychlosti unii nevaří

Na otázku Ladislava Nováka, který na konferenci zastupoval Svaz chemického průmyslu, se premiér vyjádřil ke vztahu ČR k vícerychlostní EU. „Unie již v současnosti existuje na vícerychlostní bázi. Nesdílím paniku při představě, že má být vícerychlostní. Některé země EU jsou v eurozóně, některé nejsou. Některé země jsou v Schengenském prostoru, jiné ne. Neměli bychom podléhat panice, je to perspektiva Evropy, je to vyšší flexibilita,“ odpověděl premiér.

Němci od jádra spěchají ke kouři

Ministr průmyslu a obchodu Martin Kuba upozornil, že legislativu EU máme přijímat v nejnútnejších případech, protože zatěžuje náš průmysl. „Není možné, aby nám z Bruselu diktovali náš energetický mix,“ řekl ministr. Kritice podrobil i další části energetické politiky EU, zejména její vizi bezuhlíkové energetiky v roce 2060. Připomněl, že již nyní se platí z veřejných prostředků výrobcům elektřiny z fotovoltaických zdrojů 32 miliard korun ročně a bude to ještě pokračovat dalších dvacet let. Upozornil, že v Německu po odklonu od jaderné energetiky a návratu k nemoderním uhelným elektrárnám se zvedla spotřeba uhlí o 30 procent.

Odstrašující nařízení pro chemiky

Jako odstrašující příklad zmínil projekt Reach o regulaci chemického průmyslu, který nařizuje podnikům přeregistrovat

chemikálie. Tento předpis přikazuje shromáždit všechny dostupné informace o chemických látkách, kterých se vyrobí nad jednu tunu ročně. Přímé náklady s registrací těchto látek pro celou ČR dosáhly sedmi miliard korun. Malé a střední průmyslové podniky v důsledku jsou omezovány s inovováním výroby a omezují vývoz do EU. Rovněž velké podniky jsou pod tlakem, protože místo do inovací musely investovat do registrací chemických látek.

V konkurenci starý kontinent ztrácí

Evropa zažívá podle náměstka MPO Martina Tlapy propad konkurenceschopnosti ve srovnání se světem. Před třemi roky byla Česká republika v konkurenceschopnosti na 31. místě, loni na 38. místě. Jih EU se propadá ještě více. Po roce 2050 mohou být státy EU vytlačeny deseti nejsilnějšími ekonomikami světa. „Ztratí tak pozici největší zóny volného obchodu,“ dodal náměstek Martin Tlapa. Na konferenci vystoupili také představitelé dalších resortů a přední ekonomové.

*Vít Smrčka
manažer Sekce komunikace
vsmrcka@sprcr.cz*

Jak Svaz vidí prosazování hospodářských zájmů v Evropské unii

Výtah z projevu Jaroslava Hanáka, prezidenta Svazu průmyslu a dopravy ČR, na konferenci Úřadu vlády ČR “Hospodářské zájmy ČR v EU a jejich prosazování.

Pokud je dnešní konference začátkem intenzivnější komunikace vlády s byznysem o otázkách lepší koordinace a efektivnějším prosazování ekonomických zájmů naší země v Bruselu, pak tuto iniciativu mohou jen přivítat.

To, co už dlouhodobě chceme, je právě debata o národních zájmech v Unii za účasti zaměstnavatelů a o jejich prosazování.

I. Jednoznačně zde prohlašuji, že je pro nás nejvýznamnějším lobbistou právě naše vláda, vedle europoslanců a dalších ústavních činitelů. Pokud ovšem chceme dosáhnout úspěchu, musí naše politická reprezentace vystupovat jednotně a mluvit jedním hlasem a být vůči evropským partnerům dlouhodobě čitelná. Naše hospodářské zájmy jsou dlouhodobé a přesahují mandát jedné nebo dvou vlád.

Jaroslav Hanák při svém vystoupení na konferenci. (foto J. Hanzálek)

II. Co nám obzvláště vadí, je nedostatečný počet našich národních expertů v Bruselu. Je jich tucet, což je oproti srovnatelným zemím malý počet, který nás znevýhodňuje. Ptám se tedy, jak je to možné? Přitom máme dostatek vzdělaných a jazykově vybavených lidí a naši tam působící úředníci jsou hodnoceni jako kompetentní a profesionální. Udělejme pokud možno rychlé změny, abychom v Bruselu posílili svůj vliv i tím, že v odborném aparátu prosadíme naše schopné a kvalifikované lidi.

III. Nemůžeme být úspěšní v jednáních s evropskou byrokracií, pokud nebudeme postupovat v souladu se zeměmi, které mají podobné problémy a stejné zájmy. Sami se ale stavíme do nepříznivého světla u našich partnerů tím, že naši ministři nejsou dostatečně přítomni v Bruselu při klíčových jednáních. Navíc nejsme vždy schopni držet dohodnutá stanoviska. Stává se, že na pracovní úrovni se domluví pozice České republiky a po příjezdu šéfa resortu či jeho náměstka je vše jinak.

IV. Pro naše podnikatele a zaměstnavatele je prosazování našich zájmů v EU zcela zásadní. To, co se v Bruselu uvaří, to dostaneme za rok, dva na talíř. Nemůžeme proto oddělovat naše národní ekonomické zájmy od zájmů Unie, která řeší dva základní problémy. Prvním z nich je stabilizace veřejných rozpočtů. Stejně akutním problémem je zajištění konkurenceschopnosti.

Co se týká řešení rozpočtů, ano, i my zástupci byznysu máme problém se sanací dluhů nezodpovědného hospodaření. Na druhé straně se obáváme rizika zvýšení nestability eurozóny. Z mnoha důvodů nepovažujeme proto za správné, že ČR se jasně nepřihlásila ke smlouvě o rozpočtové odpovědnosti. Musíme vyslat jasný signál, že se cítíme být součástí EU.

V. Co se týká konkurenceschopnosti, naším klíčovým požadavkem je, aby při formování českých pozic byly důkladně analyzovány dopady na naši ekonomiku ve střednědobém horizontu. Rádi bychom v tomto dosáhli větší koordinace s vládou při přípravě jejích stanovisek a zejména ve zpracování analýz dopadů chystaných opatření.

Podívejme se na Strategii Evropa 2020, která je rámcem evropských i národních sektorových politik. Ukazuje se, že ne všechny z pěti jejích hlavních cílů se daří plnit. A nenaplněny zůstaly cíle předcházející Lisabonské strategie, čímž se klíčové evropské dokumenty posouvají do roviny deklarací.

Strategie Evropa 2020 je dokonce v rozporu s některými sektorovými strategiemi. Pokud je jednou z hlavních priorit Unie konkurenceschopnost, jak je možné, že dopravní strategie (bílá kniha pro dopravu) stanovuje nerealistické cíle v oblasti elektromobility a snižování emisí CO₂, které ohrožují konkurenceschopnost evropského automobilového průmyslu? Stejně tak návrhy v oblasti energetické účinnosti a EU ETS / obchodování s emisemi / oslabují konkurenceschopnost Evropy. Výrazně prodraží elektrickou energii a produkty těžkého průmyslu. Z našich průzkumů a komunikace s členskou základnou jednoznačně vyplývá, že jedním z faktorů, který ovlivňuje konkurenceschopnost firem, je cena a dostupnost energií. Jaké předpoklady vytváří však EU?

Pokud se podíváme na cíle Evropy v oblasti vzdělávání zaměřené na zvýšení podílu vysokoškolsky vzdělaných obyvatel na celkové populaci, musím za podnikatelskou sféru říci, že my problém vidíme jinak. Nejen u nás, ale i v Evropě budou chybět technicky vzdělaní lidé, a to i středoškoláci, a nejenom u nás absolventi nenacházejí uplatnění na trhu práce. Problém, a velmi zásadní, vidím v tom, jestli se připomínky a stanoviska skutečně zohledňují v politice a ve finální podobě přijímaných rozhodnutí.

S hlavními příspěvky na konferenci vystoupili prezident Svazu průmyslu a dopravy Jaroslav Hanák, předseda vlády Petr Nečas a ministr průmyslu a obchodu Martin Kuba. (foto J. Hanzálek)

K návrhu nové kohezní politiky pro období 2014–2020

Jak jsme vás v předchozím čísle Spektra informovali, byla v rámci nově vytvořeného expertního týmu pro kohezní politiku připravena rámcová pozice, která bude dále využita jako základ pro vyjednávání nového programového období 2014–2020. Ve svém stanovisku Svaz průmyslu a dopravy ČR (SP ČR) oceňuje skutečnost, že se návrh nové kohezní politiky snaží reagovat na hlavní výzvy, kterým Evropa čelí a podporuje základní principy, které jsou v návrhu obsaženy. Považuje nicméně za nezbytné, aby nová politika soudržnosti na národní úrovni podporovala:

1. **Udržitelný růst a omezený počet intervencí** – všechny zdroje by měly být investovány do ekonomického a společenského růstu, tvorby pracovních míst a konkurenceschopnosti. Kohezní politika by měla být zaměřena na několik málo prioritních oblastí, zejména na oblasti s vysokou přidanou hodnotou. Zvláště na národní úrovni je třeba vybrat ty intervence, které mají největší dopad na dlouhodobě udržitelný růst a udržení sociální soudržnosti. SP ČR podporuje nízký počet operačních programů a jejich synergické provázání. Tyto reformní snahy by měly také vycházet z Národního programu reform, Strategie mezinárodní konkurenceschopnosti a dalších klíčových strategických dokumentů ČR.
2. **Plnění stávajících závazků a snižování neúčelné regulace** – z platného evropského práva a strategií vyplývá celá řada závazků (zejména v environmentální oblasti – ochrana vody, ochrana ovzduší, obnovitelné zdroje energie, apod.), které mají být v nejbližších letech splněny. České ani evropské firmy nejsou většinou bez výrazné finanční pomoci státu nebo strukturálních fondů schopny tyto závazky splnit. Je nutné vyčíslit, jaké procento z celkového rozpočtu kohezní politiky je bezprostředně vázáno na splnění těchto závazků v EU a veřejně pak operovat jen se zbývající „volnou“ částí finančních prostředků. Stejně tak je nezbytné, aby podnikatelské a zaměstnavatelské organizace mohly čerpat prostředky na posilování kapacit v oblasti kvalitního hodnocení navrhované evropské legislativy a mohly tak zabránit další nadměrné a neúčelné regulaci.
3. **Orientaci na výsledky** – celkové nastavení kohezní politiky by mělo být orientované na výsledky a výstupy. Každý program a projekt by měly mít nezávislé hodnocení a efektivní monitoring založený na správně nastavených měřitelných kritériích. Sekundárním kritériem hodnocení

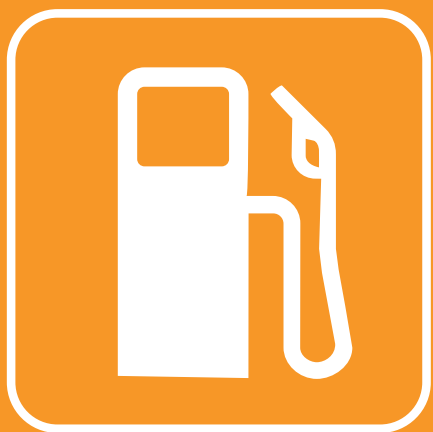
by pak byla efektivita finančních prostředků ve vztahu k deklarovaným výsledkům a výstupům.

4. **Nediskriminační podporu firem** – přístup k finančním prostředkům ze strukturálních fondů by měl být otevřen co nejširšímu okruhu příjemců, kteří svými projekty zajistí růst a pracovní místa. Zejména to platí pro všechny firmy bez ohledu na jejich velikost a pozici v dodavatelském řetězci. Možnost čerpat podporu musí být posuzována podle schopnosti přispět k regionálnímu rozvoji a ne podle právní formy nebo velikosti příjemce.
5. **Zjednodušení administrativy** – celý systém implementace strukturálních fondů je potřeba zásadním způsobem zjednodušit a to zvláště na národní úrovni. SP ČR podporuje všechny snahy směřující ke zjednodušení pravidel oprávněnosti a přístupu k různým evropským fondům, elektronický přístup k informacím pro příjemce investic z fondů EU, širší využití vykazování tzv. zjednodušených nákladů, snížení administrativní zátěže a omezení počtu orgánů odpovědných za kohezní politiku. Nastavení kohezní politiky by pak mělo reflektovat skutečnost, že příliš velké množství operačních programů není slučitelné se strategickým zaměřením této politiky. Pro firmy je zásadní, aby mohly ve věci všech operačních programů komunikovat jen s jedním místem, aby získaly cílenou asistenci ve všech fázích realizace projektu, aby podmínky dotace a forma žádosti umožnily každé firmě podat žádost bez pomoci externí konzultantské firmy a aby náklady na celkovou administrativu podání žádosti, implementaci projektu, reporting a vyhodnocení nepřesáhly 12% hodnoty projektu.
6. **Rozvoj sociálního dialogu** – aby mohl i nadále fungovat účinný tripartitní dialog, založený na kvalitních analytických a expertních podkladech, je nezbytné, aby měly podnikatelské a zaměstnavatelské asociace i v budoucím období možnost čerpat finanční prostředky určené na posilování jejich kapacit zejména v oblasti evropského rozhodovacího procesu a hodnocení dopadů navrhované legislativy. Proto požadujeme vyčlenění adekvátní částky v rámci fondů ESF.

Plný text rámcové pozice je k dispozici na <http://www.sp-cr.cz/stanoviska-sp-cr>

Miloš Rathouský – zástupce ředitele Sekce hospodářské politiky
mrathousky@sp-cr.cz

Podpora poslanceckého návrhu ke snížení daně z pohonných hmot

Svaz průmyslu a dopravy již několik let upozorňuje, že sazba spotřební daně z pohonných hmot je nastavena na úroveň, která ve svém důsledku znamená, že velcí dopravci a řidiči v příhraničních oblastech tankují pravidelně mimo území ČR. Paradoxně tak stát přichází o část svých příjmů z uvedené daně. Názor Svazu, který se opírá o praktické zkušenosti ze sektoru dopravců, není osamocený. Na toto téma byla zpracována rovněž analýza na půdě VŠE, která potvrzovala, že krok MF ČR byl chybný.

Skupina poslanců předložila pozměňovací návrh na snížení spotřební daně u motorové nafty o 2,50 Kč/l a u benzínu o 1,50 Kč/l. Návrh považujeme za správný nejen z hlediska zájmu autodopraců, široké veřejnosti, ale i z hlediska zájmu státu na výběru daně. Proto jsme vyjádřili návrhu plnou podporu.

Sekce hospodářské politiky SP ČR

member of

e·du·a
GROUP

CFO FORUM

Rozvoj, investice a reformy

www.topvision.cz/cfo-forum

17.–18. května 2012 | Hotel Zámek Štířín

O své zkušenosti se podělí:

Miroslav Kalousek, **MFČR** ▪ Karin Hrunková, **ASSA ABLOY Rychnov** ▪ Petr Kaláb, **Ammann Czech Republic** ▪ Petr Koblic, **Burza cenných papírů Praha** ▪ Otakar Král, **T-Mobile Czech Republic** ▪ Pavel Lakatoš, **Siemens Saudi Arabia, SIEMENS LTD** ▪ Václav Moravec ▪ Pavel Novák, **Zentiva Group** ▪ Luděk Rainet, **IBM East Europe/Asia** ▪ Miroslav Šimánek, **Lagardere Active ČR** ▪ Zdena Šimánková, **Electro World** ▪ Michal Vepřek, **Fortuna Loterie** ▪ Leon Vrška, **ČEZ Romania** ▪ Matěj Zachoval, **McDonald's Česká Republika** ▪ Tomáš Zídek, **Ministerstvo financí ČR** ▪ Martin Zikmund, **Y Soft Corporation**

top vision s. r. o. | U Půjčovny 952/2, 110 00 Praha 1 | tel.: 234 718 721 | zc@topvision.cz | www.topvision.cz

Partneři akce:

Caledonian School

Odborný garant:

Mediální partneři:

LeasePlan
It's easier to leaseplan

KB

coface CZECH

SP
Svaz průmyslu a dopravy ČR

AP

PATRIA
ONLINE

investujeme-cz

FINANČNÍ
MANAGEMENT

CVA
Czech Private Equity & Venture Capital Association

Česká republika

CFOworld

finance.cz
Poznejte hodnotu informací

Mise Svazu průmyslu a dopravy ČR zaměřila do Indie

Tentokrát do jižní Indie směřovala ve dnech 17.-25. března 2012 skupina českých firem pod hlavičkou Svazu průmyslu a dopravy. Podnikatelskou misi vedl velvyslanec České republiky v Indii J. E. Miloslav Stašek. Zástupci firem Gumárny Zubří, MESING, MPI Group, Modřany Power a České exportní banky měli možnost setkat se indickými partnery na seminářích v Chennai, Cochinu a Mumbai, kde se naše skupina spojila s účastníky strojírenského veletrhu India Engineering Sourcing Show 2012.

Stát Tamilnadu s hlavním městem Chennai (dříve Madrás) je čtvrtou největší

ekonomikou Indie. Hlavním sektorem ekonomiky je průmysl a nejsilnějším odvětvím je výroba automobilů. Jsou zde zastoupeny světové značky jako je BMW, Ford, Hyundai, Nissan-Renault aj. Kromě automobilového je rozvinutý také elektrotechnický, textilní, těžební a potravinářský průmysl.

Ve výhledu je jaderná elektrárna

Na semináři zorganizovaném v Chennai místní pobočkou partnerského Svazu indického průmyslu (CII, dohoda o spolupráci se Svazem průmyslu

a dopravy z roku 1999) měli členové podnikatelské delegace možnost jednat s více než 40 indickými partnery z těchto i dalších oborů. Velvyslanec ČR byl přijat předsedkyní vlády státu Tamilnadu paní J. Jayalalithou, diskutovalo se mimo jiné o výstavbě jaderné elektrárny a možné účasti českých firem jako subdodavatelů. Zajímavé bylo také jednání s vedením zdejší významné společnosti Valingro Group, která působí v oblasti výroby polovodičů, čističek a úpraven vody, komponentů pro automobilový průmysl, energetiky, strojírenství a IT. Další zastávkou byl Cochin, průmyslové a obchodní centrum státu Kerala.

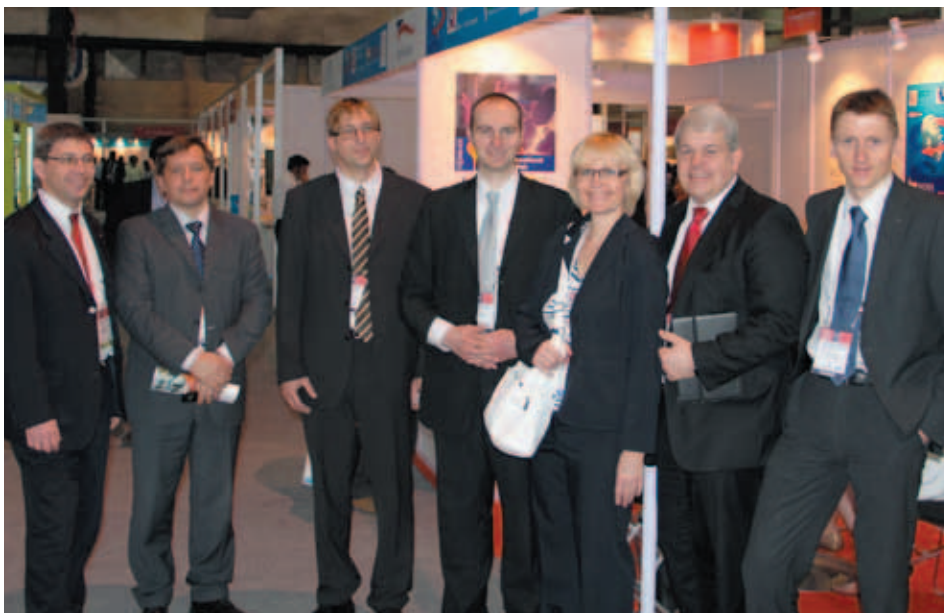
Kerala ležící při pobřeží Arabského moře je zejména významnou indickou turistickou destinací, průmysl se ale rychle rozvíjí (zejména gumárenství, těžební a textilní průmysl) stejně jako sektor služeb. Kerala je indickým státem s nejvyšší gramotností, což dává dobré předpoklady pro její další rozvoj. Zdejší obchodní komora zorganizovala seminář za účasti více než stovky svých členů, týž den jsme měli možnost setkat s představiteli dalšího podnikatelského sdružení – Forum for Growth, Development and Prosperity GDP. Toto setkání pro nás zajišťoval pan Kumar Sunil, absolvent ČVUT v Brně, který působí v Keralě a nabízí podporu a spolupráci českým společnostem nejen v této části Indie (mgrkumarsunil94@centrum.cz).

Chceme se prosadit s novými technologiemi

Při jednáních s indickými firmami byl zájem zejména o technologie pro ochranu životního prostředí (např. řešení likvidace městského odpadu v návaznosti na jeho využití pro výrobu elektřiny), energetiku, strojírenství, technologie pro

přepravu a skladování, dodávky textilních výrobků. Naopak Indové se zajímali o podmínky pro zahraniční investory v ČR, spolupráci v cestovním ruchu i o dodávky rýže Basmati. Příjemným překvapením byla přítomnost v tuto chvíli asi jediného podnikatele z ČR působícího v Cochínu – pana Ondřeje Spodniaka, předsedy představenstva společnosti TriXte působící v oblasti nemovitostí, developmentu a technologií pro stavebnictví (www.trixte.com). Firma v dohledné době dokončí v Cochínu první projekt ekologické stavby (speciální rychlá technologie, odolná proti hurikánům, zemětřesení apod.) s využitím zejména pro hotely, resorty, ale i obytné budovy.

Třetí a poslední zastávkou naší indické cesty bylo hlavní město státu Maharashtra – Mumbai. Hlavním bodem našeho programu byla účast na strojírenském veletrhu India Engineering Sourcing Show (IESS) a také účast na semináři organizovaném India Merchants Chamber a na slavnostním otevření nové společné kanceláře CzechTrade/Obchodní mise MPO a Honorárního konzulátu ČR v Mumbai.

Členové podnikatelské mise se účastnili také veletrhu v indickém městě Mumbai

Indové se představí také u nás

Naše skupina se v Mumbai připojila k českým vystavovatelům na IESS (Šmeral Brno, TOS Varnsdorf, Vítkovice, LINET, STROS-Sedlčanské strojírní, Pramet Tools), přítomni byli také zástupci Českomoravské elektrotechnické asociace, CzechTrade, CzechInvest a CzechTourism. Stánek České republiky organizačně zajišťoval Svaz strojírenské techniky a Veletrhy Brno s podporou Ministerstva průmyslu a obchodu a CzechTrade Mumbai. Slavnostního zahájení veletrhu a závěrečného galavečera a předávání cen nejlepším exportérům se zúčastnil náměstek ministra Milan Hovorka, který byl hlavním zahraničním oficiálním hostem veletrhu. Česká republika se kromě oficiálních účastí Kanady (hlavní partnerská země), Japonska a Německa na IESS prezentovala také jako cílová destinace letošní „India Show“ – indické národní výstavy a prezentace strojírenských firem, která se uskuteční za účasti ministra obchodu a průmyslu Indie A. Sharmy a avizované stovky indických firem na letošním Mezinárodním strojírenském veletrhu v Brně. Svaz průmyslu a dopravy bude při této příležitosti organizátorem business fóra a B2B jednání českých a indických firem.

Český tým na veletrhu IESS zejména díky přítomnosti a podpoře velvyslance Miloslava Staška, náměstka ministra průmyslu a obchodu Milana Hovorky, ekonomického diplomata ZÚ Dillí Jiřího Janíčka a Ivana Kameníka, ředitele ZK CzechTrade Mumbai tak udělal maximum pro prezentaci České republiky a průmyslu ČR. Doufejme, že se tato „investice“ i ze strany Svazu průmyslu a dopravy vrátí v podobě úspěšných českých projektů v Indii.

*Dagmar Kuchtová
ředitelka Sekce mezinárodních vztahů
dkuchtova@sprcr.cz*

Březnu mediálně kraloval rozpočet

Za čtyřmi stovkami citací představitelů Svazu, z toho několik účastí v televizních pořadech a rozhlasových debatách, byla výrazná aktivita prezidenta Svazu a členů představenstva.

Na březnové zasedání tripartity přišli odboroví bossové dohodnuti, že jednání v jejím průběhu opustí. Tak se i stalo a odbory se tímto krokem a vyhlášením dubnové protestní akce na Václavském náměstí postavili do čela nespokojenců. „Mrzí mě, že sociální partneři odešli z jednání, nepovažuji to za rozumné,“ reagoval diplomaticky na situaci v ČT24 Jaroslav Hanák, prezident Svazu průmyslu a dopravy ČR. V ČRo a dalších médiích poznamenal, že „stávky a sociální neklid komplikují život podnikatelské sféře a ve svém důsledku zhoršují konkurenceschopnost země“.

Jako hlavní důvod pro odchod z tripartity uvedli odboráři, že neobdrželi vládní návrh rozpočtu a jeho řešení, nýbrž jen podklad ministra financí. Stejnou výhradu vznesla i zaměstnavatelská strana, která však upřednostnila debatu o možných východiscích.

Svaz a ostatní zástupci byznysu požadovali, aby vláda škrtnala tam, kde nebude omezován růst ekonomiky. „Vláda neumí škrtnat tam, kde to nepodvazuje konkurenceschopnost země,“ uvedl v této souvislosti viceprezident Svazu Pavel Juříček v pořadu Otázky Václava Moravce.

Zástupci zaměstnavatelů požadovali od vlády jasná prorůstová opatření. Premiér Petr Nečas naznačil, že i vláda si tuto nutnost uvědomuje a přišel s pěti návrhy. „Zástupci vlády a zaměstnavatelů i bez přítomnosti odborů podle Nečase prodiskutovali prorůstovou agendu a stanovili pět okruhů, které by měly vést ke stabilizaci veřejných rozpočtů. Jde o podporu exportu, inovací, zlepšení čerpání prostředků z fondů EU nebo odstraňování administrativní zátěže,“ napsaly k tomu Hospodářské noviny.

Média zaznamenala a rozebírala návrhy představitelů Svazu k řadě žhavých otázek, související s rozpočtem. Člen představenstva Svazu Zbyněk Frolík zvedl v rozhovoru pro rádio Impuls otázku výběru daní. „Stát by mohl dělat mnohem více. To, že se zvýší přímé daně, nebo že se zdaní úspěšní, to považujeme až za poslední krok... Těch děr, kterými peníze unikají z té státní pokladny, je strašně moc.“ řekl Zbyněk Frolík.

Svaz také důrazně poukazyval na potřebu razantně řešit problémy spojené s čerpáním evropských peněz. Tématem se mimo jiné zabýval prezident Svazu v profilovém rozhovoru v týdeníku EURO. V něm vedle faktorů ztěžujících podnikání jako je růst cen energií a celkově nákladů, vládní úspory, fungování státní a veřejné právy, zmínil právě čerpání strukturálních fondů. „Dnes máme 23 programů, na různých ministerstvech a krajích. Je kolem nich obrovské množství lidí, což zvyšuje šance pro korupci... Pro finanční období

2014 až 2020 musí dojít k zásadní změně. Této zemi naprosto stačí pět programů. Na prvním místě je třeba podporovat vědu a výzkum pro inovace, pak vzdělání, dopravní infrastrukturu a životní prostředí. A také, což je životně důležité pro rozhybání regionů, regionální operační programy. Těchto pět můžeme v Bruselu uhájit s tím, že by se výrazně zlepšilo čerpání a snížilo riziko korupce“.

V ČRo-Radiožurnál se Pavel Juříček v duelu se zástupci odborů vyjádřil k návrhu ministra financí zdanit osoby s příjmy nad 100 tisíc měsíčně 30procentní daní: „Odhady hovoří o tom, že toto gesto solidarity by do rozpočtu přineslo dvě až tři miliardy korun. Co je potřeba spíš připravit na základě strategie konkurenceschopnosti je hospodářská politika, která nebude tahat daně jako králíky z klobouku“.

Ekonomický list E15 v článku informoval o návrzích, které vadí průmyslu. Jedná se o zavedení uhlíkové daně, přidělení příjmů z prodeje povolenek do příjmů rozpočtu, zdvojnásobení sazeb daně z elektřiny, zvýšení sazby daně z příjmu právnických osob, zrušení daňového osvobození zemního plynu pro vytápění domácností. Problematickým tématem byly paušály pro živnostníky.

V dalším vydání list E15 informoval o rodícím se kompromisu, kdy občanskí demokraté ustupují z jednoho ze svých až doposud tvrdě prosazovaných požadavků... Výhodu odepisovat si paušály z daní by nadále ponechali jen podnikatelům, jejichž obrat nepřesahuje pět milionů korun ročně, ostatním by paušály omezili. Reakce zúčastněných stran byla v médiích poměrně příznivá. „Paušály se sice zneužívají, ale úplně jinými skupinami, než jsou drobní živnostníci,“ poznamenal ke kritickému bodu paušálů Jan Wiesner, člen představenstva SP ČR a šéf Konfederace podnikatelských svazů.

Vládo, lobuj víc v Bruselu

Hlasitě se Svaz ozval v souvislosti s tématem prosazování českých zájmů v Bruselu, které bylo zvednuto v rámci vládní konference za účasti premiéra a členů vlády. Vystoupil na ní s kritickým prohlášením Jaroslav Hanák, což zaznamenala mnohá z médií. Ve studiu ČT24 v rozhovoru s moderátorem Přemyslem Čechem poukázal na řadu chybných politických kroků, které poškodily obraz naší země v EU. Zmínil také nedostatek zástupců ČR ve vrcholných funkcích bruselského aparátu. „V Bruselu máme na klíčových postech jen pár lidí. To je velká chyba vládní politiky,“ citovala ho média.

„Vadí nám počet našich expertů v Bruselu. Je jich tucet. Jak je možné, že tam ty lidi nemáme? Čí je to vina? Více musí zabrat premiér, ministr zahraničí a ostatní ministři. To neovlivní nikdo jiný. To je velká výzva a máme neuvěřitelně co dohánět,“ uvedla jeho slova agentura Mediafax.

Média si povšimla i jeho zmínky, že členové vlády se nedostatečně účastní jednání v Bruselu. „Bohužel máme ve vládě ministry, kteří jsou v Bruselu jen sporadicky. To je špatně. Pro konkurenceschopnost je třeba, aby tam jezdili a snažili se mimo jiné zabránit rozhodnutím, která nám škodí,“ řekl šéf Svazu v ČT24. To, co také odmítl, je negativní přístup vlády k paktu stability, což zaznamenal například web prvnizpravy.cz.

V souvislosti s probíraným tématem české národní zájmy týdeník Ekonom uveřejnil názor Radka Špicara, viceprezidenta Svazu: „Klíčovým českým národním zájmem je výkonná ekonomika... a vytváření vhodného podnikatelského prostředí... To, co potřebujeme, je fungující vzdělávací systém, nenákladná státní správa, moderní dopravní infrastruktura, udržení energetické bezpečnosti“.

Poplatková bitva pokračuje

Mediální vlajkovou lodí Svazu je v posledním období téma zákona na ochranu ovzduší a s tím souvisejících návrhů na zpoplatnění tuzemského průmyslu. Jen za březen se mu věnovalo téměř dvě stě článků, televizních a rozhlasových vstupů. Za poslední dva měsíce to bylo více jak 320 mediálních zásahů. Svaz v této věci zaujímal konzistentní stanovisko odmítnutí poplatků, opírající se o argumentaci a čísla. Pod názvem Odpustky a fackovací panák průmyslu přinesl deník MfD komentář Jaroslava Hanáka: „Je snazší navodit ve veřejnosti dojem návratu stavu ovzduší před rok 1989, než přiznat fakta: že právě a jen díky investicím průmyslu a energetiky do ekologických opatření poklesly mezi roky 1990 a 2010 emise tuhých látek z 565 na 62 tisíc tun za rok, emise oxidu siřičitého propadly z 1 850 na 169 tisíc tun za rok a emise oxidu dusíku se snížily z 551 na 241 tisíc tun za rok,“ napsal.

A dále pokračoval slovy, že „je cyničtější vyvolávat emotivní obrazy Ostravska jako měsíční zóny, než dát na vědomí, že většina velkých průmyslových firem v tomto regionu má toto další zpřísnění limitů napsáno ve svých integrovaných povoleních k provozu již od roku 2014. Tedy o dva roky dříve, než požaduje evropská směrnice o průmyslových emisích. Neřkuli vysvětlit, jak mohl místní průmysl snížit své emise prachu za posledních sedm let ze šesti na tři tisíce tun za rok, zatímco emise lokálních topenišť vzrostly trojnásobně na dva tisíce tun“.

Názory Svazu obhajoval Jaroslav Hanák i v Otázkách Václava Moravce v ostré debatě hned s dvěma soupeři Tomášem Chalupou, ministrem životního prostředí a Jiřím Dienstbierem, senátorem a místopředsedou ČSSD. Šéf Svazu mimo jiné poukázal na to, že poplatky by dále znevýhodnily konkurenceschopnost našich firem.

Z jednání představenstva Svazu. Na snímku zleva viceprezidenti SP ČR Stanislav Kázecký a Jiří Cenciala, dále předsedkyně dozorčí rady Svazu Dagmar Trkalová

„Z naší kalkulace vychází, že bychom Ministerstvu životního prostředí ČR v letech 2012–2015 zaplatili minimálně 2,5 miliardy a v následujícím období 2,7 miliardy. Přitom ziskovost podniků není taková, jak říká pan senátor, tedy že je ve stovkách miliard. Navíc poplatky jsou nad rámec evropské legislativy, což firmám ztěžuje život a je tu riziko ztráty zaměstnaneckých míst“.

V několika člancích se Hospodářské noviny věnovaly názorům zaměstnavatelů na dané téma a citovaly i oborové svazy, členy SP ČR. V souvislosti s tématem byl však nejhojněji zmiňován viceprezident Svazu Jan Rafaj, který se účastnil desítek televizních a rozhlasových pořadů. Viditelné byly jeho komentáře v Hospodářských novinách i jinde. „Má-li český průmysl přežít, je nutné omezit další tlak na neproduktivní výdaje. Proto se podniky tolik brání zvyšování poplatků za znečištění životního prostředí,“ citovaly jej HN. V ČRo – Radiožurnál vyjádřil obavu, že pokud by firmy platily v dalších letech, není vůbec zřejmé, že to prospěje ovzduší. „Tady byl občan oklamáván v přímém přenosu. Bylo mu slibováno, že na základě zavedení nebo zvýšení poplatků se tady zlepší situace, zlepší se ovzduší, ale nic takového se nestane,“ řekl Jan Rafaj.

Nezaměstnanost a co s ní

Zdá se, že zástupci Svazu ve studiích České televize téměř zdomácněli. Jako další z představenstva usedl na Kavčích horách a komentoval aktuální vývoj nezaměstnanosti Radek Špicar. Zmínil zejména opatření, která požaduje byznys od vlády. „Díky bohu že některá z nich už byla přijata, ať už se to týká reformy dávek v nezaměstnanosti či zákoníku práce. Ten už obsahuje tak důležité nástroje, jako jsou konta pracovní doby, která zaměstnavatelům umožní reagovat na situaci na trhu. Na druhou stranu jsou k úvaze i opatření, která je možné přijmout a která jsou osvědčenými opatřeními, která se v západní Evropě ve složitých dobách používají. Jedná se kurzarbeit“.

Milan Mostýn – ředitel Sekce komunikace a tiskový mluvčí SP ČR
mmostyn@spcr.cz

V energetice potřebujeme vyváženou skladbu zdrojů

Novým ředitelem Českého svazu zaměstnavatelů v energetice je od počátku března Jan Klas. Požádali jsme ho o pohled na aktuální dění v oboru a také na plány v činnosti svazu.

V současné době připravuje Ministerstvo průmyslu a obchodu aktualizaci Státní energetické koncepce. Co by měla podle Vašeho názoru obsahovat?

O Státní energetické koncepci byly již popsány stohy papíru. Vyjadřují se k ní odborníci, ale bohužel i osoby, které toho o energetice moc nevědí. Nerad bych opakoval to, co již bylo mnohokrát řečeno, faktem však je, že by měla tvořit vyváženou skladbu zdrojů s maximálním využitím domácích surovin. Svě místo v ní mají zdroje spalující domácí uhlí, především v teplárnách a výtopenách, jaderná energetika s využitím domácího uranu, zemní plyn, stejně jako obnovitelné zdroje.

Chtěl bych v této souvislosti upozornit na jednu skutečnost. Známé přísloví říká, že každá krajnost je škodlivá. Mám tím na mysli hlasy, které prosazují jen obnovitelné zdroje nebo využití zemního plynu v maximální míře. Vždy je třeba vidět důsledky a dopady, které to bude mít nejen pro energetiku jako takovou, ale i ekonomiku České republiky a její bezpečnost. Můžeme si přát cokoli, ale fyzikální zákony nezměníme, stejně jako růstem dovozu zemního plynu z jednoho teritoria neposílíme naši energetickou bezpečnost a navíc „pustíme žilou“ státní pokladně. Nové technologie musí zase

odpovídat schopnosti vyrobit požadované materiály.

Nejenom ekonomická situace nás nutí k hospodárnosti, tak buďme dobrými hospodáři a využijeme vše, co máme doma a dovážejme jen to, co je nezbytně nutné. Konkrétně to znamená posunutí limitů těžby hnědého uhlí na severu Čech především pro teplárenství, zvážení možností další těžby černého uhlí, přípravu těžby uranu v další lokalitě poté, co bude důl v Rožínce vyčerpán, diverzifikovat dovoz zemního plynu využitím LNG terminálů v Polsku a Chorvatsku, což nám umožní jeho nákup prakticky v kterékoli části světa a určité omezení „potrubní“ závislosti v podstatě na jednom dodavateli, který si pak, když ne nic jiného, může diktovat jeho cenu.

Pokud jde o obnovitelné zdroje, tak musíme mít na zřeteli jejich konkurenceschopnost. Dotace, jak je tomu například v případě fotovoltaických elektráren, jsou proti logice věci. Zatěžují nejen státní pokladnu, ale i peněženku každého z nás, nepřispívají ani k posílení konkurenceschopnosti našeho průmyslu. Umím si však představit větší využití například solární energie k vytápění, jak je tomu například v Německu, Dánsku a některých dalších zemích.

Uvedl jste, že součástí naší energetiky by měla být i v budoucnu výroba elektřiny z jádra. Její výroba po havárii ve Fukušimě ve světě poklesla, například Německo se rozhodlo zastavit všechny své jaderné elektrárny. Nehrozí něco podobného u nás?

Jsem přesvědčen, že nikoli. Česká republika se nejednou prostřednictvím svých představitelů vyjádřila naprosto jasně, že výroba elektřiny z jaderné energie je a bude součástí jejího energetického mixu. Navíc se jedná o zdroj s minimálními emisemi, který výrazným způsobem přispívá k plnění cílů EU v oblasti životního prostředí. Pokud jde o bezpečnost JE, tak se ztotožňuji s vystoupením pana premiéra na konferenci v Berlíně, která byla věnována budoucnosti energetiky. Cituji: „bezpečnost českých jaderných elektráren má pro moji vládu i nadále tu nejvyšší prioritu.“

Území České republiky je seizmicky a klimaticky velmi stabilní oblastí a je proto pro bezpečný provoz jaderných elektráren velmi vhodné.“

Dokladem těchto slov jsou i zátěžové testy, které proběhly prakticky ve všech evropských jaderných elektrárnách. Podle prvních hodnocení v nich obstály obě naše jaderné elektrárny velice dobře.

S rozvojem obnovitelných zdrojů, ale i vybudováním dalších bloků jaderných elektráren se dostává do popředí výstavba elektrických sítí. Jak na tom s nimi jsme?

Přenosová síť VVN byla v České republice dokončena v 80. letech minulého století, nízkého napětí o deset let dříve. Vedení byla projektována na tehdejší požadavky a dnes, zejména s rozvojem obnovitelných zdrojů energie, již nevyhovují současným potřebám. Proto je potřeba jeho modernizace a obnova dnes již mnohdy dožívajícího vedení. Například společnost ČEPS plánuje do roku 2023 investovat do obnovy a rozvoje sítí více než 60 miliard korun. Nemalé prostředky do sítí investují i společnosti ČEZ a E.ON Česká republika. Chtěl bych zdůraznit, že výstavba nového vedení se řídí všemi zákony platnými pro přípravu a realizaci projektů liniových staveb. Vztahují se na ně veškerá pravidla územního a stavebního řízení, včetně posouzení vlivu stavby na životní prostředí (EIA). Platí to i v těch případech, kdy se nové vedení staví v trase vedení stávajícího.

Specifickou kapitolu tvoří teplárenství, zejména odpojování od CZT. Dá se tomu předejít? Které jsou hlavní problémy, s nimiž se potýká?

Česká republika má jeden z nejrozvinutějších systémů centrálního zásobování teplem. Je s nimi spojena řada výhod, mezi které patří zejména kombinovaná výroba elektřiny a tepla a tím efektivní využití používaného paliva, vyvedení spalin mimo osídlené části města, komfort služeb pro uživatele připojené na systémy CZT. Proti tomu stojí řada faktorů, které mají negativní vliv na cenu tepla a tím i konkurenceschopnost teplárenství jako takového – pokles dodávek tepla proti původně projektovaným hodnotám, zdražování paliv, dopady emisních povolenek do ceny tepla, zpřísnění emisních limitů a konečně zvýhodnění zdrojů nespádajících pod systém obchodování s emisními povolenkami.

Cena tepla a plané sliby některých propagátorů decentralizované výroby o výhodnosti tohoto druhu vytápění s využitím zemního plynu mnohdy stojí za tím, že se lidé odpojují od centrálních zdrojů. Nevýhodnost tohoto kroku se projeví až v čase, kdy se jim promítnou do rodinného rozpočtu všechny náklady, a to už nemluvím o dopadu na životní prostředí.

Jak předejít tomu, aby se lidé neodpojovali od systému CZT?

Univerzální recept na to není. Vždy je však třeba dát na stůl argumenty pro a proti, ne z pohledu daného okamžiku, ale budoucnosti, všech výhod, které CZT přináší.

Doplnil bych ještě, že odpůrci těžby a tím i spalování zejména severočeského hnědého uhlí v teplárenství navrhuji jako náhradu zemní plyn. Nehovoří však již o, troufnu si říci katastrofálních, dopadech, které by to mělo pro vlastníky tepláren, jak obrovské investice by si to vyžádalo v krátkém čase, zda je to vůbec realizovatelné. Také o kolik by se zvýšila cena dodávaného tepla a také jak by vzrostla naše závislost na importu ruského zemního plynu.

Co připravujete nového ve svazové činnosti, na které priority se chcete zaměřit?

Úkoly a priority jsou dány závěry valné hromady ČSZE, která se konala v prosinci minulého roku. Jsou jimi

kromě dalších zajištění stabilního podnikatelského prostředí a udržení konkurenceschopnosti našich členských organizací na energetických trzích, prosazování významu elektrických sítí a dalšího zjednodušení procesu jejich výstavby a údržby, a to i na evropské úrovni, zařazení jaderných elektráren do skupiny spolehlivých a bezemisních zdrojů elektřiny, řešení nepříznivé situace v českém teplárenství a prezentace významu teplárenských soustav jak pro obyvatelstvo a průmysl, tak i pro kritickou infrastrukturu tohoto státu. V rámci legislativních aktivit vlády chceme dosáhnout racionální propojení energetické a krizové legislativy, budeme pokračovat v aktivitách na podporu a prosazování významu technického školství.

Práce je přede mnou a mými spolupracovníky víc než dost. Osobně bych se chtěl zasadit o to, aby svaz bylo více „vidět“, stal se uznávaným odborným místem a tím i partnerem při řešení otázek spojených s dalším rozvojem elektroenergetiky, teplárenství a odborného školství.

(Úplné znění rozhovoru můžete najít na webu Svazu průmyslu a dopravy www.spcr.cz)

redakce Spektra děkuje za rozhovor

Ing. Jan Klas – absolvent ČVUT v oboru výroby a rozvodu elektrické energie. V letech 1983 – 1991 pracoval jako technik v podniku POLDI Kladno, kde se specializoval na problematiku elektrických obloukových pecí. V letech 1990–1994 působil jako zastupitel a radní v městě Kladno. V roce 1992 byl zvolen poslancem České národní rady, poté Poslanecké sněmovny Parlamentu ČR. Ve Sněmovně se dlouhodobě zaměřoval na bezpečnostní problematiku. Mimo jiné byl místopředsedou Výboru pro obranu a bezpečnost, předsedou Stálé komise pro kontrolu BIS a předsedou Podvýboru pro zpravodajské služby. Nyní je poradcem předsedy vlády pro vnitřní bezpečnost státu. Představenstvo ČSZE ho zvolilo dne 9. března 2012 ředitelem Českého svazu zaměstnavatelů v energetice.

Evropská unie bude slavit jednotný trh

Výročí společného trhu připadá až na říjen, ale už nyní se v Evropské unii provádí inventura toho, co se podařilo. Komise dělá odečet Aktu pro jednotný trh. Do konce roku 2011 EK také zveřejnila legislativní návrhy k 10 z 12 klíčových opatření.

V letošním roce Evropská unie oslaví 20 let jednotného trhu. Za uplynulé dvě desetítky let se podařilo odstranit řadu překážek, zjednodušit pravidla a jednotný trh se stal součástí života evropských občanů. Proces však zdaleka není ukončen. „Uvidíte, že bylo dosaženo pokroku v řadě oblastí. Nicméně potenciál jednotného trhu ještě není plně realizován a čeká nás stále ještě plno práce,“ řekl Michel Barnier, komisař EU pro vnitřní trh.

Lidé mají málo informací

V roce 2011 zveřejnila Komise 20 největších obav a problémů, se kterými se potýkají občané a podniky v reálném životě při využívání jednotného trhu. Fórum jednotného trhu v Krakově v říjnu 2011 ukázalo, že častou příčinou problémů je nízká informovanost občanů o jejich právech a implementační deficit pravidel jednotného trhu.

V rámci jarního hodnocení politiky EU přichází Evropská komise s dvěma dokumenty, které představují v podstatě inventuru plnění ambicí Unie v dalším rozvoji jednotného trhu. První dokument o fungování jednotného trhu (*Making the Single Market Deliver*), se zaměřuje na vlastní mechanismy a nástroje pro fungování celého cyklu správy jednotného trhu: přijímání pravidel, monitorování, informování, usnadňování, propojování,

řešení a hodnocení. Ve svém dokumentu je Komise velmi adresná a jmenuje státy, které své povinnosti plní na výbornou, nebo ty, které znatelně zaostávají. Alarmující je stále deficit implementace stávajících pravidel, který se v průměru EU nepodařilo stlačit pod cílovou úroveň jednoho procenta. Jen premianti Malta, Irsko a Lotyšsko se blíží tzv. nulové toleranci. Komise kritizuje i nedostatečný pokrok ve fungování míst jednotného kontaktu (MJK), které jsou hybným prvkem směrnice o službách. MJK dodnes nefungují v Rumunsku, Slovensku a Slovinsku, nebo nedostatečně fungují například v Bulharsku. Kritika směřuje i k nedostatečnému personálnímu zajištění systému řešení sporů SOLVIT, kde figuruje i Česká republika.

Komise hodnotila úkoly

Druhý dokument „Současný stav realizace jednotného trhu“ představuje odpočet úkolů Komise spojených s realizací Aktu pro jednotný trh, který Komise zveřejnila v dubnu 2011. Komise se v Aktu zavázala k předložení legislativních návrhů ve dvanácti klíčových oblastech do konce roku 2011. To se skutečně podařilo u deseti klíčových opatření. Zbývající návrhy z oblasti digitálního trhu (e-podpis, e-identifikace, e-autentizace) a návrh na zlepšení implementace směrnice o vysílání pracovníků plánuje Komise předložit v první polovině roku 2012. Navíc se Komise zavázala vypracovat návrhy k dalším 28 oblastem z původně plánovaných 50 aktivit avizovaných v Aktu pro jednotný trh.

Oslavy jednotného trhu budou zahájeny v říjnu 2012 **Týdnem jednotného trhu**, včetně akcí ve všech 27 členských státech, a budou kulminovat výročním Fórem jednotného trhu. V pořadí již druhé fórum jednotného trhu naváže na politický impuls vytvořený Aktem pro jednotný trh.

Pracovní dokument Evropské komise „Současný stav realizace jednotného trhu“ a dokument Komise o fungování správy jednotného trhu naleznete na www.spcr.cz.

Vladimíra Drbalová

Sekce Mezinárodních vztahů – Mezinárodní organizace a EU
vdrbalova@spcr.cz

Nový program EU pro životní prostředí a klima

Evropská komise navrhuje za období let 2014 až 2020 přidělit přes tři miliard EUR na nový program pro ochranu životního prostředí a klimatu LIFE. Navrhovaný nový program bude vycházet z úspěchu stávajícího programu LIFE+. Bude ale zreformován tak, aby měl větší dopad, byl jednodušší a pružnější a disponoval značně vyšším rozpočtem.

Program LIFE je součástí návrhu Komise na víceletý finanční rámec na období let 2014 – 2020, kterým se vytyčují rozpočtový rámec a hlavní směry pro strategii Evropa 2020. Komise se rozhodla přistupovat k opatřením na ochranu životního prostředí a klimatu jako k nedílné součásti všech hlavních nástrojů a intervencí. Kromě koncepce tzv. „mainstreamingu“ navrhuje pokračovat v programu LIFE, nyní upraveného nařízení o LIFE+. Kombinací mainstreamingu a zvláštního nástroje se má zvýšit soudržnost a přidaná hodnota intervence EU.

Program LIFE, který byl zahájen v roce 1992, je jedním ze základních nástrojů EU k financování v oblasti životního prostředí. Financoval přes 3 500 projektů a přispěl tak k ochraně životního prostředí částkou 2,5 miliardy EUR. Program LIFE+, který začal roku 2007 a probíhá až do roku 2013 s rozpočtem těsně nad 2,1 miliardy EUR, financuje převážně granty (78 % z rozpočtu LIFE+).

LIFE sehrál význačnou úlohu při implementaci nejdůležitějších environmentálních předpisů EU. Návrhy nového programu vycházejí z hodnocení dosavadních zkušeností a výsledků nedávných veřejných konzultací. Podle nich byly při dosahování přímých environmentálních přínosů nejúspěšnější projekty v oblasti změny klimatu, vody a odpadu.

Ztrojnásobení finančních prostředků pro ochranu klimatu umožní zvýšit podporu regionálních strategií zaměřených na nízkouhlíkové hospodářství a na větší odol-

nost vůči změně klimatu. Podpoří menší projekty na ochranu klimatu ze strany MSP, nevládních organizací a místních orgánů. Prostřednictvím programu LIFE mohou být na ochranu klimatu zmobilizovány další evropské i vnitrostátní prostředky.

K novým aspektům budoucího programu LIFE patří:

- vytvoření nového podprogramu na ochranu klimatu,
- jasnější vymezení priorit pomocí víceletých pracovních programů přijatých v konzultaci s členskými státy,
- nové možnosti realizace programů ve větším měřítku pomocí „integrovaných projektů“, které mohou přispět k mobilizaci dalších evropských, vnitrostátních i soukromých prostředků na cíle v oblasti ochrany životního prostředí nebo klimatu.

Program LIFE obsahuje dva podprogramy – pro životní prostředí a pro oblast klimatu.

Podprogram pro životní prostředí bude podporovat opatření v těchto oblastech:

- „Životní prostředí a účinné využívání zdrojů“ (inovativnější řešení zaměřené na lepší provádění environmentální politiky a začlenění environmentálních cílů do jiných odvětví),
- „Biologická rozmanitost“ (vyvíjení osvědčených postupů k zastavení úbytku biologické rozmanitosti a obnovování ekosystémové služby,

přičemž hlavním těžištěm zůstane podpora lokalit Natura 2000, zejména pomocí integrovaných projektů v souladu s prioritními akčními rámci členských států),

- „Řízení a informace v oblasti životního prostředí“ (kromě osvětových kampaní bude podporovat sdílení znalostí, šíření osvědčených postupů a lepší dodržování předpisů).

Podprogram „Opatření v oblasti klimatu“ se týká těchto oblastí:

- „Zmírnění změny klimatu“ (snižování emisí skleníkových plynů),
- „Přizpůsobení se změně klimatu“ (zvýšování odolnosti vůči změně klimatu),
- „Řízení a informace v oblasti klimatu“ (zvýšování informovanosti a komunikace, spolupráce a šíření informací o opatřeních na zmírňování změny klimatu a přizpůsobení se změně klimatu).

Hlavním typem intervence v rámci programu zůstanou granty k financování projektů. Nadále budou možné provozní granty pro nevládní organizace a ostatní orgány a budou také možné příspěvky na inovační finanční nástroje. Postupy v rámci LIFE se zjednoduší a zpružní. Návrhy musí projít Evropským parlamentem a Radou.

Návrh nařízení LIFE+ a další informace k programu naleznete na www.spcr.cz.

Marta Blížková

Sekce Mezinárodních vztahů –
Mezinárodní organizace a EU
mblizkova@spcr.cz

Evropa stárne, čeká ji důchodová reforma

Podíl důchodů v Evropské unii na veřejných financích představuje v současnosti v průměru 10 procent. V poslední dekádě došlo k výraznému pokroku v oblasti reforem penzijních systémů. Krize však ztížila řešení demografických změn. Další reformy budou nezbytné. Problémem je spíše ekonomická než demografická závislost.

Vyšla kniha o důchodech

Evropská komise zveřejnila v únoru 2012 svou Bílou knihu „Agendu o přiměřených, udržitelných a spolehlivých důchodech“ (KOM(2012) 55), která reaguje na výsledky rozsáhlých konzultací vycházejících ze Zelené knihy „Na cestě k přiměřeným, udržitelným a spolehlivým důchodovým systémům v Evropě“ (KOM(2010) 365).

Nárůst dlouhověkosti ve spojení s odchodem do důchodu silných populačních ročníků bude mít v EU dalekosáhlé dopady na hospodářství a rozpočet. Důchody představují velmi značný a stále rostoucí podíl veřejných výdajů: v současnosti v průměru více než 10% HDP s možností nárůstu v celé EU na 12,5% v roce 2060.

Bílá kniha reaguje na společné obavy ohledně problémů v našich důchodových systémech. Stanovuje agendu na přiměřené a udržitelné důchody v dlouhodobém horizontu tím, že vytváří podmínky pro vysokou míru zapojení pracovní síly žen a mužů v průběhu jejich života. Rozšiřuje také příležitosti k rozvoji spolehlivých doplňkových důchodových spoření. Na politické úrovni [navrhuje jasné politické směry a iniciativy, jejich prostřednictvím může EU podpořit úsilí členských států v jejich snahách řešit potřeby reforem.](#)

Odpovědnost zůstane na členských státech

V poslední dekádě došlo k výraznému pokroku v oblasti reforem úpravy důchodových systémů. Hospodářská a finanční krize však ztížila řešení demografických změn a odhalila další nedostatky. V řadě případů budou nutné další reformy.

Skutečným problémem je však poměr ekonomické závislosti, který lze vymezit jako podíl nezaměstnaných osob a také osob v důchodu vůči zaměstnaným lidem.

Jsou členské státy, které nesou odpovědnost za utváření svých důchodových systémů v návaznosti na svá specifika.

Smlouva o fungování Evropské unie však vyžaduje, aby EU podporovala a doplňovala činnost členských států v oblasti sociální ochrany. Evropské společenství má k dispozici širokou škálu politických nástrojů na podporu členských států při dosahování přiměřených důchodů na udržitelném základě.

Komise hledá společná řešení

Roční analýzy růstu 2011 a 2012 zdůraznily základní směřování důchodových reforem, které přispějí k fiskální konsolidaci podporující růst a zajistí přiměřené a udržitelné důchody. Roční analýzy zdůraznily význam dosažení lepší rovnováhy mezi odpracovanými roky v důchodu a podpory doplňkových důchodových spoření ke splnění těchto cílů. Komise konkrétně doporučila:

- napojit věk do důchodu na zvýšení naděje na dožití;
- omezit přístup k režimům předčasného odchodu do důchodu a dalším režimům, které umožňují opustit trh práce předčasně;
- podpořit delší pracovní život poskytnutím lepšího přístupu k celoživotnímu učení, přizpůsobení pracovišť rozmanitější pracovní síle a rozvojem pracovních příležitostí pro starší pracovníky a podpořit aktivní stárnutí;
- vyrovnat věk odchodu do důchodu mezi muži a ženami;
- podporovat rozvoj doplňkového důchodového spoření s cílem zvýšit důchodové příjmy.

Úspěšné uplatňování důchodových reforem v souladu s těmito zásadami přispěje k větší udržitelnosti důchodových systémů, a tím i za nepříznivějšího demografického vývoje napomůže členským státům poskytovat přiměřené příjmy svým občanům ve stáří.

Současná krize veřejného dluhu jasně ukazuje, jak je pro Evropskou unii jako celek důležité, aby každý členský stát uspěl v řešení stávajících výzev svého důchodového systému. V kontextu strategie Evropa 2020 proto musí být důchodové reformy i nadále bedlivě sledovány. V souladu s řadou navazujících závěrů Evropské rady, které vycházejí z těsnějších koordinací hospodářských politik, je zapotřebí ještě více posílit unijní rozměr přístupu k řešení důchodových otázek.

Evropská komise proto bude v rámci strategie Evropa 2020 podrobně sledovat a podporovat důchodové reformy a reformy trhu práce a v průběhu Evropského roku aktivního státní a mezigenerační solidarity 2012 bude zvyšovat informovanost o možnostech a výhodách spojených s prodloužením pracovního života a na pracovištích a trzích práce podpoří rozšiřování osvědčených postupů, pokud jde o řízení zaměřené na věk pracovníků.

Bílohu knihu naleznete na www.spcr.cz.

Vladimíra Drbalová
Sekce Mezinárodních vztahů - Mezinárodní organizace a EU
drbalova@spcr.cz

EU chce volně obchodovat se Singapurem

Podnikatelé volají po rychlém dosažení kvalitní a ambiciózní dohody s co nejvyšší možnou mírou parity. Pravidla země původu a ochrana investic jsou klíčová témata. Velký potenciál existuje v oblasti dopravy a služeb.

Rada pro zahraniční záležitosti (FAC) se na jednání v polovině března zabývala aktuálním vývojem Dohody o volném obchodu (FTA) mezi EU a Singapurem. Existuje předpoklad dokončit tato jednání do poloviny roku 2012, obě strany se však doposud neshodly na podobě některých klíčových kapitol, o nichž se povede diskuse během jarních měsíců.

Svaz průmyslu a dopravy ČR plně podporuje dosavadní průběh jednání se Singapurem a má zájem na sjednání kvalitní dohody. V rámci nedorozhodnutých otázek vnímá jako nejcitlivější pravidla původu. Singapur požaduje nadstandardní flexibility u kumulace pravidel s vazbou na zbývající členy ASEAN, se kterými obchoduje a odkud dováží řadu produktů. Ty jsou pak po úpravách a zpracování dále vyváženy. Je třeba vést další diskusi o konkrétních produktech, které budou

zařazeny na pozitivní a negativní seznam. Výsledný kompromisní balíček by měl snížit míru flexibilit, kterou Singapur požaduje. Jedná se především o příliš vysoké prahy pro kumulaci, které nejsou běžné.

Za zásadní považuje SP ČR také úspěšné dokončení jednání o ochraně investic. Vzhledem k faktu, že Singapur je nejvýznamnějším příjemcem investic EU v regionu a šestým nejvýznamnějším celosvětově, je vzájemná podpora a ochrana investic klíčovým tématem, které by mělo být v FTA upraveno.

V oblasti služeb má SP ČR prostřednictvím FTA zájem na rozšíření vzájemné obchodní výměny, která je v současné době minimální. Existuje ale potenciál rozšíření v oblasti dopravy a některých podnikatelských služeb, dále v cestovním

ruchu, finančním a obchodním sektoru, případně environmentálních službách.

FTA se Singapurem má obsahovat i kapitoly regulující přístup na trh se zbožím, kapitolu k pravidlům původu zboží, technickým překážkám obchodu, regulační spolupráci, ochranným opatřením obchodu, právům k duševnímu vlastnictví, veřejným zakázkám apod. Důležitou kapitolou budou i služby a investice, kde především služby představují jeden z klíčových pilířů singapurské ekonomiky.

Související dokument BUSINESSEUROPE adresovaný komisaři Karlu de Guchtovi je zveřejněn na www.spcr.cz.

Vladimíra Drbalová
Sekce Mezinárodních vztahů
- Mezinárodní organizace a EU
vdrbalova@spcr.cz

Zrychlené převádění zahraničních manažerů se podařilo, ale...

Dvouleté úsilí a spolupráce byznysu a státní správy na podporu usnadnění a urychlení vnitropodnikového převodu klíčového personálu a specialistů z třetích zemí přineslo hmatatelný výsledek. Nové prováděcí pokyny MPSV přináší nová úskalí.

Konec investorů nehrozí

V roce 2010 vstoupila v platnost novela tzv. cizineckého zákona, která značně zhoršila podmínky pro vstup a pobyt ekonomických migrantů z třetích zemí. Perspektiva přijetí nového cizineckého zákona v horizontu let 2014 nebo 2015 a zdlouhavé projednávání návrhu směrnice EU o vnitropodnikových převodech zaměstnanců z třetích zemí nejsou příznivé pro podniky operující na území České republiky. Nedostatek kvalifikované pracovní síly vedl velké investory mnohdy k omezování svých projektových aktivit, a tím Česká republika přicházela o peníze i nově vytvořená pracovní místa. Potenciál modrých a zelených karet zůstal nevyužit, navíc pro vnitropodnikové převody často není aplikovatelný. Navíc příloha institutu Zelené karty obsahující země, ze kterých lze přilákat pracovníky do České republiky, neodpovídá potřebám podniků a investorů. Řešení nedostatku kvalifikované síly je běh na dlouhou trať. Jedná se o komplexní problém spojený s modernizací vzdělávacích systémů, zvyšováním a aktualizováním dovedností a jejich lepším sladěním s potřebami trhu práce, ale i s efektivním řízením ekonomické migrace.

Problém se musí řešit v několika krocích. Prvním krokem byla spolupráce Ministerstva průmyslu a obchodu, včetně CzechInvestu, se zástupci SP ČR a velkých investorů v ČR, která vyústila v téměř dvouletá jednání s ostatními sektorovými ministerstvy jak usnadnit vstup a pobyt klíčovému personálu nadnárodních podniků a specialistů, aby mohli v České republice realizovat své projekty.

Usilovná jednání přinesla dva pozitivní momenty – jednak ukázala pozitivní přínos ekonomické migrace a jednak v únoru odstartovala pilotní projekt „Zrychlená procedura pro vnitropodnikově převáděné zaměstnance zahraničních investorů“ Projekt je pilotní a využívá stávajícího regulatorního rámce. Je postaven na spolupráci relevantních ministerstev, aby konaly v rámci svých kompetencí v co nejkratších lhůtách a nekladly další překážky pro vstup a pobyt převáděných zaměstnanců. Projekt ve střednědobé perspektivě koresponduje s projektovou kartou o ekonomické migraci v rámci Mezinárodní strategie konkurenceschopnosti.

Na obzoru nové překážky

Radost z dosaženého úspěchu zakalil neočekávaný postup Ministerstva práce a sociálních věcí a jeho nové metodické pokyny, které by měly postupně od ledna do června letošního roku zavést taková opatření (povinné nostrifikace dosaženého vzdělání a omezení délky pobytových víz), která by vystavila ekonomickou migraci z třetích zemí dalším překážkám a silně by omezila zejména příliv nízkokvalifikované nebo nekvalifikované pracovní síly a zhoršila tak přístup podniků a investorů k pracovní síle, kterou potřebují pro realizaci svých projektů. Tento krok zdánlivě na podporu zvýšení zaměstnanosti občanů České republiky je přitom kontraproduktivní. Neexistuje žádná korelace mezi mírou nezaměstnanosti českých pracovníků a přílivem nízkokvalifikované pracovní síly z třetích zemí. Postup Ministerstva práce a sociálních věcí povede naopak ke ztrátě desítek tisíců pracovních míst z nerealizovaných projektů velkých investorů a k nárůstu nelegálního zaměstnávání cizinců z třetích zemí.

Podrobnosti k projektu na webu Ministerstva průmyslu a obchodu a www.spcr.cz.

Vladimíra Drbalová
Sekce Mezinárodních vztahů – Mezinárodní organizace a EU
vdrbalová@spcr.cz

Diskriminaci na trhu práce ani dobrá legislativa nevyřeší

Mladí i staří pocítí svůj věk zejména při žádostech o vyšší plat, když chtějí úvěr, lepší místo nebo se vzdělávat.

Kdo má padesát a čerství absolventi škol jsou nejčastější skupinou, která se setkává s diskriminací na trhu práce. Podle nových odhadů budou lidé nastupující generace zastávat během produktivního věku v průměru 14 různých pozic (a to často ve velmi odlišných oborech). V roce 2006 na sto Čechů v produktivním věku (20–64 let) připadlo 55 lidí, kterým je buď nad 65 let, nebo méně než dvacet. Tento poměr se však podle demografických odhadů má prudce změnit – na 100 produktivních lidí má připadnout 105 „závislých“. Doporučení od OECD pro Českou republiku je jednoznačné: „Najděte práci pro staré lidi, umožněte práci těm, kteří pracovat chtějí a mohou.“ Na alarmující stav se snaží upozornit také Evropská unie, která vyhlásila rok 2012 Evropským rokem aktivního stárnutí a mezigenerační solidarity. Vyhledky do budoucnosti jsou velice nejisté, proto je nutné tento problém řešit a mluvit o něm již dnes, shodli se účastníci debaty pořádané počátkem března v Evropském domě.

Stárne celá Evropa

„Jakmile se v Evropské unii začnou projednávat sociální otázky, členské státy nejsou ochotny diskutovat, protože to považují za věc subsidiarity“, uvedl člen Výboru pro zaměstnanost a sociální otázky Evropského parlamentu Richard Falbr. Podle jeho názoru je nutné, abychom se zabývali těmito problémy nejen na národní úrovni. Stárnutí populace je věcí celé Evropy. Z dlouhodobého hlediska je tedy nutné podpořit natalitu obyvatelstva tak, aby mateřství neznamenal překážku při uplatnění na trhu práce. Vlády by měly dokázat zpružnit trh práce i rozšířením možností firem pro využívání zkrácených úvazků. V neposlední řadě jsou pro pracovní sílu velice atraktivní možnosti zvyšování kvalifikace a rekvalifikace zaměstnanců.

Bude program přípravy na stárnutí

Gestorem pro Evropský rok aktivního stárnutí a mezigenerační solidarity v České republice je za MPSV ČR náměstek ministra práce a sociálních věcí pro sociální začleňování a rovné příležitosti Jan Dobeš. Podle náměstka Dobeše je nutné řešit otázku aktivního stárnutí a problémy s tím související ve středně až dlouhodobém

horizontu. Bude důležité si stanovit národní priority, co se týče hlavně zdravotní a sociální péče. Pro následující roky tak bude do konce tohoto roku vypracován Národní program přípravy na stárnutí 2013–2017. „Úspěch při implementaci jakýchkoliv strategií je však nutno měřit na samotných lidech. Starší generace musí mít subjektivní pocit, že skutečně prožívá aktivní stáří,“ míní náměstek Dobeš.

Přední specialista na problematiku ageismu, Lucie Vidovičová, však upozorňuje, že diskriminace na základě věku na trhu práce není nový fenomén. Poukazují na to také výsledky jejího výzkumu z roku 2007, podle kterého věk hraje roli nejen při přijímání a ztrátě zaměstnání, ale také v souvislosti s dalším vzděláváním, povýšením, výší platu nebo žádostí o úvěr. Tyto závěry platí jak pro starší, tak i mladší generaci. Mladá generace to však dokáže snést snadněji než ta starší, která odmítnutí zaměstnavatele vnímá jako útok na jejich identitu. Řešení problému podle Vidovičové není postaveno na přijímání nové legislativy, ale naopak na důsledné implementaci již existující legislativy, a zároveň na zlepšující se ekonomické situaci země a celkových změnách v kulturních postojích společnosti.

Na částečný úvazek pracuje málo lidí

„Klíčovým problémem pracovního trhu v České republice je jeho rigidní charakter, kvůli kterému jsou alternativní formy práce až druhořadé a málo využívané,“ uvádí Tomáš Dombrovský, mluvčí společnosti LMC, která provozuje pracovní portály jobs.cz a prace.cz. V České republice podle průzkumu společnosti LMC pracuje na částečný úvazek jen v průměru šest procent mladých lidí a lidí starší generace. Celoevropský průměr je přitom přibližně 20 procent. České firmy argumentují hlavně tím, že pracovníky na zkrácený úvazek nepotřebují, na druhou stranu až 60% zaměstnavatelů by pro zavedení těchto forem práce motivovala pomoc od státu. Česká vláda však nevidí strategický význam částečných úvazků, které by vyřešily problémy zaměstnávání i jiných znevýhodněných osob na trhu práce.

Tomáš Hartman
zástupce ředitelky CEBRE
tomas.hartman@cebre.cz

Znali jsme je pod názvem Autobrzdy

Firma už překročila roční obrat deset miliard korun, pomáhá tomu i vývojové pracoviště pro brzdy v Jablonci nad Nisou.

Sázka na správného strategického partnera, odvaha a trpělivost při naplňování zásadních strategických rozhodnutí manažerů firmy. To jsou hlavní pilíře úspěchu původně regionální společnosti, která se vypracovala do právoplatného člena globální sítě společnosti TRW Automotive. A dneska se může pochlubit i světovým vývojovým centrem pro automobilové brzdy.

Od nuly ke hvězdám

Historie firmy TRW Automotive Czech Jablonec nad Nisou, která je součástí globální světové společnosti TRW Automotive, výrobce bezpečnostních dílů na automobily, se ovšem začala psát už v padesátých letech minulého století. Firma, pod původním názvem Autobrzdy, od začátku sídlila v severočeském Jablonci nad Nisou a první desetiletí existence byla spíše pionýrem automobilového pokroku na severu Čech. Postupně však rostl nejen význam, ale i postavení společnosti na trhu a pro další rozvoj výroby

automobilů v tehdejší Československu. Téměř všechny nové typy osobních i nákladních vozidel uváděných na trh byly totiž postupně vybavovány díly a příslušenstvím, které vyrobila značka Autobrzdy.

Prvním významným mezníkem pro další budoucnost společnosti byl rok 1983, kdy společnost Autobrzdy koupila licenci na výrobu přední diskové brzdy Lucas Collete od anglické společnosti Lucas plc. Toto byl vlastně počátek spolupráce s významným světovým výrobcem dílů brzdových systémů. Proto není divu, že přesně po 10 letech spolupráce, v roce 1993 dochází, díky společenským změnám v roce 1989, k majetkovému vstupu společnosti Lucas plc. a vzniká nová firma pod názvem Lucas Autobrzdy s. r. o.

Koloběh podobný přírodě

Vladimír Zákoucký, personální ředitel firmy, při pohledu zpět, přirovnává příběh společnosti TRW ke koloběhu života v přírodě. „Každé jaro mě vždy

překvapí, jakým způsobem se změnila příroda a život kolem nás. Jak je možné, že mnohdy doporučené rostliny a postupy nepřežijí?“ ptá se při hodnocení historie firmy. Podle něj to, že řada zavedených značek z takzvaného rodinného „zlata a stříbra“ devadesátých let minulého století dneska neexistuje a je jen vzpomínkou, svědčí o tom, že klíčová strategická rozhodnutí a záměry jablonecké firmy, byla správná. Ale jedním dechem nabádá i k tomu, abychom si vážili toho, co jsme dokázali a měli pokoru před tím, co nás ještě čeká. „Tehle příměr sedí přesně na dnes propagované postupy kontinuálního rozvoje a procesní dokonalosti,“ dodává Zákoucký.

Razantní zlom přišel

Rok 1993 znamenal pro Autobrzdy počátek velmi razantního rozvoje firmy. „Ano, stali jsme se součástí globálně organizovaného automobilového průmyslu a je to začátek cesty regionálního dodavatele pro československý automobilový průmysl na světový trh,“ upřesňuje Vladimír

Zákoucký. Proces spojení s globální firmou ale odhalil i slabé stránky firmy. Nízkou produktivitu práce, velký podíl nevýrobních zaměstnanců, nevyhovující finanční kontroling, nezavedené kvalitativní standardy. Pomocí osvojení projektového řízení jsme zaváděli změny a konfrontovali je s ostatními pobočkami v koncernu.

V těchto podmínkách docházelo k propojení dodavatelsko-odběratelského řetězce, což ve svém výsledku znamenalo respektování zákaznických podmínek. Pro dosažení maximálního ziskového efektu, byl dominantní rozvoj organizace uvnitř firmy. Organizace neznamena pouhé vyjádření podřízenosti a nadřízenosti, naopak znamená zvládnutí procesů v celé šíři. Dominantní postavení v procesech zaujímá člověk, respektive skupiny lidí – pracovní týmy. Úsilí o výbornou organizaci, jež se dosahuje prostřednictvím nejnovějších technických poznatků, kvality a manažerského řízení financí, jeovlivněno tím, jak firma funguje a jak využívá schopností svých zaměstnanců a ovlivňuje jejich rozvojový potenciál. Strategie vycházela z výhody pružného technického potenciálu lidí s důrazem na odstranění administrativních, organizačních a komunikačních překážek, snižujících produktivitu práce.

Tři etapy pro nový start

Lucas Plc s využitím investovaného kapitálu se realizovala v základních třech

etapách. První etapa, která by se dala označit jako krizový management, trvala od roku 1993 do roku 1994. V ní firma musela učinit řadu nepopulárních kroků, jako snížení počtu administrativních zaměstnanců, změnu systému odměňování zaměstnanců či úpravy kolektivních smluv. Zaváděla se ale také výroba nových výrobků ustanovovali se noví vedoucí týmů a firma začala usilovat o certifikaci ISO 9001. Přestali jsme zdůvodňovat, proč to nejde, ale naopak hledali nové cesty k vyšší výkonnosti. Velmi důležité, což platí stále i dnes v celém světě, je přestat lhát o výsledcích jiným a hlavně sobě, jinak nelze realizovat změny k lepšímu. Výsledky se rychle dostavily.

Druhou etapu novodobé historie firmy označují v TRW jako dobu stabilizačního managementu. Etapa trvala od roku 1995 do roku 1997. Během ní firma prošla změnou organizace, po které vzniklo modulové uspořádání firmy a byla změněna i výrobní technologie společnosti. Byl zaveden nový systém vzdělávání zaměstnanců a jejich hodnocení. I ve druhé etapě pokračovala společnost ve snižování stavu zaměstnanců, především ve skupinách technickohospodářských pracovníků a pomocných provozů (sklady, údržba, seřizovači atd.). V této etapě získala firma certifikát QS 9000 a masivně investovala do nasazení IT techniky ve firemních sítích.

Třetí etapa je označována jako rozvojový management a běží od roku 1998.

Za hlavní cíl si stanovila dosažení úrovně produktivity práce, která je srovnatelná s ostatními pobočkami koncernu Lucas Varity resp. TRW v Evropě, zavedení nových technologických projektů výrob, včetně výroby zadních diskových brzd a využívání investičních pobídek k rozvoji nových výrob. TRW také kompletně vyřešila firemní logistiku, postavila vzdělávací centrum a zavedla ucelenou koncepci vzdělávání lidí. V této etapě také začala spolupracovat na mezinárodních vzdělávacích projektech – partnerství v rámci CLEPPA a ACEA a získala certifikát podle ISO 14000.

Brzdy ze severu Čech jdou do světa

Od roku 1995 je charakteristický zvyšující se podíl dodávek komponentů brzdových systémů pro významné světové výrobce osobních automobilů. Dnes brzdy z Jablonce používají prakticky všichni největší a renomovaní výrobci automobilů.

V roce 1996 začíná v rámci společnosti působit i divize výroby a distribuce náhradních dílů – Aftermarket. Následně je posíleno vývojové pracoviště, které je druhé největší v rámci evropské brzdové divize. Sen a víze se staly skutečností. Produkce brzd překonala poprvé v roce 2010 obrát 10 miliard korun.

„Správnost naší strategie, orientovaná na co nejširší portfolio výrobní a zákaznické, potvrdila situace v období krize 2008/2009,“ dodal Zákoucký. Prudký pokles na konci roku 2008 firma vyřešila zavedenou výrobní flexibilitou a stejným způsobem pak řešila nárůst výroby v průběhu února 2009. „Potvrdilo se, že štěstí přeje připraveným,“ uzavřel ohlednutí za vývojem firmy Vladimír Zákoucký.

Pavel Daniel

*Úsek Projekty, regionální zastoupení RLZ
pdaniel@spr.cz*

Jaroslav Hanák: I díky soutěži Manažer roku zvedáme pálivé téma řízení státu

I letos 26. dubna zaplní pražský Žofínský palác stovky manažerů, podnikatelů a zástupců byznysu, očekávají se představitelé vlády a významných institucí státní a veřejné správy. Slavnostní nálada, projevy, blahopřání, hrdost z ocenění dobré práce, média. To vše patří k udělování cen vítězům soutěže Manažer roku. Předávat je bude na pódiu v přímém přenosu České televize také Jaroslav Hanák, prezident Svazu průmyslu a dopravy ČR, který se v letošním 19. ročníku stal předsedou Národní hodnotící komise. Spektrum v této souvislosti zajímal pohled nového šéfa komise na soutěž i tuzemské manažery.

[Letos jste se stal předsedou Národní komise Manažera roku, která vybere vítěze této prestižní soutěže. Co vás vedlo k přijetí tohoto postu?](#)

Předně chci říci, že je pro mne čest být součástí výběru nejlepších manažerů v této zemi. Zastupuji jednoho ze tří vyhlášovatелů, tedy Svaz průmyslu a dopravy ČR, vedle České manažerské asociace a Konfederace zaměstnavatelských a podnikatelských svazů, a já osobně chci garantovat objektivitu výběru. Svou účastí v Národní komisi chci také podtrhnout zásadní význam ocenění a zviditelnění pracovitých, poctivých a pro firmy i celou společnost přínosných manažerských osobností.

[Soutěž Manažer roku se od řady jiných soutěží odlišuje svou výraznou snahou o objektivitu...](#)

Ano, několikastupňový systém výběru se skutečně liší od anket či jiných způsobů výběrů propracovaností kritérií a seriózností přístupu hodnotitelů. Představte si, že v rámci prestižnosti a objektivnosti prochází každý finalista soutěže až sedmistupňovým systémem hodnocení. Nejdříve musí nominátoři, kterých má soutěž přes tři stovky, zhodnotit minimálně tříletou manažerskou úspěšnost zvažovaného kandidáta a navrhnout jej do soutěže. Poté následuje několik komplexních zhodnocení a osobních auditů. Na konci tohoto řetězce stojí patnáct členů Národní komise, kteří tajným hlasováním vyberou ty nejúspěšnější z manažerů. Chci připomenout, že v republice není žádná jiná soutěž, oproti různým anketám a zjišťováním obdivu, která by byla založena na spojení třiceti objektivních kritériích, auditu a tajném hlasování členů renomovaných odborníků v komisi.

[Je letošní 19. ročník soutěže něčím výjimečným oproti předešlým letům?](#)

Je přirozené, že každý ročník přináší něco nového. Letos je tu však významná změna, neboť samotné vyhlášení je pojaté jako den úspěšných manažerů a firem v České republice. Jeho součástí bude mezinárodní konference k aktuální problematice

managementu, která do Prahy přitáhne špičky v oboru. Následovat bude debatní kulatý stůl se zástupci vlády na téma posílení konkurenceschopnosti země a zejména ohledně kvality managementu ve státní a veřejné správě. Již delší dobu opakujeme, a také to politikům a vysokým úředníkům sdělujeme, že nízká efektivita řízení a slabá výkonnost této sféry je koulí na noze tuzemského byznysu. Stát je mnohdy řízen a chová se jako v dobách Marie Terezie. Moderní byznys a společnost potřebuje něco jiného.

Manažeri v soukromém sektoru v průmyslu dokázali v době příchodu recese i v následujících letech dokazují své schopnosti... Někdy se naše společnost příliš podceňuje a v záplavě negativních zpráv opomíjíme úžasné schopnosti našich manažerů a lidí s nápady a zlatýma ručičkami. Neodpustím si připomenout šetření mocné Konfederace evropského podnikání BUSINESSEUROPE, jehož je náš Svaz členem. Vyplynulo z něho, že na výzvu krize let 2008 a 2009 dokázal náš průmysl odpovědět stejně dobře jako Němci, Rakušané a Dánové.

Potvrdilo to jejich úžasnou flexibilitu a že v našich firmách dokážeme být top manažery na evropské úrovni. Stejně tak další naše šetření potvrdila výraznou motivaci a vizionářství manažerů ve firemní sféře, jejich snahy budovat kvalitní a motivované týmy pracovníků, zaměření na inovativnost a na intenzivnější hledání nových příležitostí, a to zejména na zahraničních trzích.

O to nepříjemnější je už vzpomenuť způsob řízení českého státu a veřejné správy, což jsem musel znovu připomenout, a kvalita podnikatelského prostředí, srážející naši konkurenceschopnost. Nechceme jen mlčky sledovat, jak nám tato konkurenceschopnost klesá, jen v posledních letech se ČR z 31. příčky světového srovnání propadla na 38. pozici. Pro nás je proto zcela zásadní zvedat témata jejího zvýšení. Je dobré, že tak můžeme dělat i díky soutěži Manažer roku.

Informace o soutěži Manažer roku a o slavnostním dnu vyhlášení vítězů najdete na webové adrese: www.manazerroku.cz

19. ROČNÍK NEJPRESTIŽNĚJŠÍ SOUTĚŽE MANAŽERSKÝCH OSOBNOSTÍ

LIGA ÚSPĚŠNÝCH

Soutěž se záštitou předsedy vlády ČR

26. duben 2012 – palác Žofín
DEN ÚSPĚŠNÝCH MANAŽERŮ A FIREM

- 9.00 Konference: **VELKÁ VÝZVA**
Úspěšní manažeři uvažují jinak
- 13.30 Panelová diskuze s představiteli vlády
- 15.00 Slavnostní vyhlášení výsledků soutěže **MANAŽER ROKU 2011**

CHCETE-LI USPĚT, SPOLUPRACUJTE!

INSTITUTE – INOVACE – INFRASTRUKTURA

Vyhlašovatelé:

Cílem soutěže je vyhledávat výrazné osobnosti managementu a ocenit jejich osobní přínos k výkonnosti firem a celé ekonomiky ČR.

Další partneři: GZ Digital Media, a.s. | Granát, d.u.v., Turnov | ISOLINE EU, s.r.o. | LeasePlan ČR s.r.o. | Plzeňský Prazdroj, a.s. | Rieter CZ s.r.o. | Svaz českých a moravských výrobních družstev | TOSHULIN, a.s. | VSVDIAMONDS s.r.o. | Znovín Znojmo, a.s.

MR
MANAŽER ROKU
2011

Hlavní partner:

ČESKÁ SPOŘITELNA

Významní partneři:

Dvůrák
MACHINE DIVISION

CMC
GRADUATE SCHOOL OF BUSINESS

Partneři:

TRANSYS

HAVEL HOLÁŠEK PARTNERS

MOBILNÍ PRÁVA KVALITA

Mediální partneři:

Podnikatel
Publikováno pro své čtenáře měsíčně

OBCHOD FINANCE

Lobby

MODERNÍ ŘÍZENÍ

Posperita

SPEKTRUM

Organizačně zabezpečuje Česká manažerská asociace, Podolská 50, Praha 4, tel.: 00420 241 087 325, www.cma.cz, www.manazerroku.cz

Průmysl si musí pohlídat mobilní sítě, jinak bude zbytečně platit

Radiové spektrum je národní bohatství, ale příliš o něm nevíme a také si ho nehlídáme. Za mobilní volání proto platíme velké částky.

Přidělování rádiového spektra a aukce umožňující použití kmitočtů k poskytování bezdrátových služeb jsou spojené s řadou poměrně technických otázek, které zblízka sleduje velmi málo lidí mimo vlastní sektor elektronických komunikací. Dopad politiky v oblasti rádiového spektra má ale dalekosáhlé účinky na spotřebitele z řad obyvatel, podnikatelské sféry, státní správy i ostatních veřejných institucí. Správná strategie může podporovat větší konkurenci, lepší služby a nižší ceny. Rádiové spektrum je národním bohatstvím, které náleží veřejnosti. Úlohou vlády je zajistit, aby její majetek byl správně využit.

V České republice se uvolnila část rádiových kmitočtů v pásmu 800 MHz po přechodu z analogového TV vysílání na digitální (tzv. digitální dividenda) a toto spektrum je spolu se zbývajícím kmitočty v pásmu 1800 MHz a pásmem 2600 MHz nabízeno v aukci, která se má uskutečnit ve druhé polovině letošního roku. Celý proces již byl zahájen publikováním navrhovaných podmínek aukce k veřejné diskusi.

O co v této aukci ve skutečnosti jde a jaký dopad bude mít její výsledek na občany, firmy, veřejnou správu i celkovou mezinárodní konkurenceschopnost České republiky?

Nabízené kmitočty jsou vhodné k budování mobilních sítí 4. generace (4G), kde se dominantním globálním standardem stala technologie LTE. Na rozdíl od předcházejících generací mobilních technologií, reprezentovaných u nás zejména sítěmi GSM, v sítích LTE není nutné provozovat separátní platformu pro přenos hlasu a dat. Veškeré informace, tzn. hlas, data i video jsou přenášeny ve formě tzv. paketů. Výstavba i provoz těchto sítí je levnější

proti GSM a UMTS. V sítích LTE lze dosahovat reálné rychlosti stahování dat v řádu desítek Mbit/s, rychlost odesílání dat může být nastavena přibližně na 1/3 rychlosti stahování dat. V praxi to znamená, že zákazník může z mobilního terminálu nejenom surfovat po internetu, ale i stahovat hudbu, video, sledovat televizi a stahovat i odesílat velké datové soubory, včetně fotografií a video sekvencí. Může rovněž zároveň telefonovat i přijímat a odesílat data, což v sítích GSM a UMTS není možné.

Hlas nebude to hlavní

Významným znakem LTE sítí je kvalita přenosu dat spojená s velmi nízkým a stabilním zpožděním dat (latencí), které hraje velmi důležitou roli při využití LTE technologie pro náročné průmyslové aplikace, např. v energetice nebo finančních službách. Hlasové služby se v sítích LTE stávají pouze jednou z aplikací a z pohledu požadavků na kapacitu sítě se jejich úloha marginalizuje. Podle společnosti CISCO bude přenos hlasových služeb v r. 2016 představovat pouze 0,3% přenosové kapacity mobilních sítí 4G. Změna ve struktuře přenášených dat vyvolá tlaky na kompletní změnu obchodního modelu mobilních operátorů, který je dosud založen především na příjmech z hlasových služeb a SMS.

Hrozba pro mobilní operátory

Pro stávající operátory představuje LTE jak příležitost, tak v případě příchodu nového operátora i velmi vážnou hrozbu. Přes pozvolný pokles v posledních letech pro ně mobilní hlasové služby a SMS stále představují hlavní zdroj příjmu. Telefónica O2 získala ještě v roce 2010 70 procent svého obrátu v mobilních službách z hlasu a SMS, u Vodafonu to bylo celosvětově dokonce 76 procent. V poslední době sice roste poptávka po mobilních

datových službách, které jsou v Česku poskytovány především prostřednictvím UMTS sítí, ale jejich podíl na celkovém obratu je stále poměrně nízký. Pro Telefónicu O2 představovala za rok 2010 data pouhých 15 procent obratu.

Mobilní operátoři budou chtít současný obchodní model udržet co nejdéle, aby mohli pozvolný úbytek příjmů z hlasových služeb a SMS postupně nahrazovat příjmy z přenosu dat a měli tento proces přechodu na 4G zcela pod kontrolou. Technologie GSM je osvědčená a UMTS sítě začali budovat teprve nedávno, je proto v jejich zájmu, aby obě technologie zachovali v provozu co nejdéle. Toho lze poměrně snadno dosáhnout diferencovanými cenami datových služeb v sítích 3G a 4G. Při zachování oligopolu budou moci zákazníkům účtovat za služby v sítích 4G prémii oproti službám poskytovaným na starší síti 3G. Tuto praxi již zvolili operátoři v Německu. Naproti tomu v USA, které jsou v současné době trhem s nejdříve dynamikou budování LTE sítí na světě, si kvůli silné konkurenci operátoři za služby v sítích LTE žádnou prémii účtovat nemohou.

Nechtějí investovat

Při zachování svého oligopolu budou moci mobilní operátoři v Česku vhodnou cenovou politikou rovněž ovlivňovat míru investic a pokračovat v realizaci svých nadprůměrných zisků. To se týká především operátorů Telefónica O2 a T-Mobile, jejichž mateřské společnosti dotují z mimořádných výnosů v Česku některé ztrátové provozy v jiných zemích. Podle navrhovaných rozvojových kritérií budou mít pět let na pokrytí celého území ČR, to je dostatečně dlouhá doba pro rozložení investic tak, aby mohli udržet stávající nízký poměr investic k příjmům. Dle výroční zprávy ČTÚ za rok 2010 činila tato míra za celý sektor elektronických komunikací 11,9 procent. Přitom optimální průměr se pohybuje kolem 15 procent, což lze doložit z analýz dlouhodobého hospodaření předních globálních operátorů včetně mateřských společností českých operátorů. Sektor elektronických komunikací v ČR je dlouhodobě podinvestován. Jen v r. 2010 činil „investiční deficit“ téměř 4 miliardy CZK. S ohledem na celkový 79% podíl na trhu elektronických komunikací mají na míru investic v celém sektoru zásadní vliv společnosti Telefónica O2, T-Mobile a Vodafone. Přitom Vodafone je jediný, který dlouhodobě nadprůměrně investuje do rozvoje své mobilní sítě v Česku. Se svým 13 procentním podílem na celkovém trhu elektronických komunikací a 23% podílem na mobilním trhu však má jen omezenou možnost ovlivnit celkovou míru investic za celé odvětví.

Nastane hra o čas

Kromě kontroly nad mírou investic a cenovou politikou pro datové služby ve 3G a 4G sítích je však pro mobilní operátory životně důležité zachovat současný model účtování za hlasové

služby, SMS a data zvláště. Přestože technologie LTE umožňuje používání mobilní aplikace VoIP, tzv. VoLTE (Voice over LTE), mobilní operátoři nemají zájem na jejím rychlém nasazení, dokud příjmy z datových služeb nenahradí plně ztrátu z hlasových služeb. K tomu pravděpodobně nedojde ani do roku 2020. Přitom VoLTE standard již byl schválen a během dvou let by měla být tato technologie běžně komerčně dostupná. Mobilní VoIP je noční můrou operátorů, donedávna ve většině sítí blokovali aplikaci Skype, dnes se snaží za její používání účtovat paušál. T-Mobile v Německu za možnost využití mobilního VoIP účtuje 10 EUR, pouze v dražších balíčcích od 50 EUR je možnost využití mobilních VoIP aplikací zahrnuta v ceně. Tento poplatek neodráží náklady operátora, ale slouží alespoň k částečnému nahrazení výpadku v příjmech za klasické hlasové služby.

Aukce není příliš atraktivní

Vstup nového operátora by mohl vedle celkového snížení cen za mobilní služby přispět i k urychlení tempa investic do 4G sítí, inovací a zatraktivnění nabídky. Obávám se však, že navrhované podmínky aukce nejsou dostatečně atraktivní pro přilákání nových investorů a pouhé umožnění účasti v aukci není dostatečným stimulem.

ČTÚ v navrhovaných podmínkách vychází ze zásady, že aukce musí být nediskriminační a přístup ke spektru rovný pro všechny zájemce, ať už se jedná o stávající operátory nebo případně nové uchazeče. Tento přístup však upřednostňuje stávající operátory, pro které hodnotu dražených kmitočtů představuje především hodnota zachování jejich současného obchodního modelu a oligopolu na českém trhu. V našem případě na období příštích 15 let, na které se budou kmitočty přidělovat. Případný nový zájemce může ocenit nabízené kmitočty pouze na základě budoucích příjmů realizovaných na trhu s tvrdší konkurencí a nižšími maržemi. To sám svým vstupem vyvolá. Nemůže počítat s atraktivními příjmy z mobilních hlasových služeb.

Z navrhovaných podmínek vyplývá, že nový operátor má reálnou šanci získat přibližně 10 procent veškerých kmitočtů, které jsou vhodné pro nasazení LTE technologií. Pro dlouhodobou konkurenceschopnost je toto množství příliš malé, aby poskytovalo případným investorům záruku, že se jim investice vrátí. Z pohledu mezinárodní investiční komunity se pak ve srovnání se současným boomem v Asii, na Středním východě, Africe a Latinské Americe jeví příležitost nabízená aukcí volných kmitočtů v České republice jako nepříliš atraktivní.

Jan Lembas

člen expertního týmu SP ČR pro ICT

Vědeckotechnický park SVÚM a.s. = most mezi výsledky výzkumu a vývoje a jejich implementace do praxe

Dobré nápady vydělávají. O tom se denně přesvědčují pracovníci výzkumného ústavu kovových a plastových materiálů SVÚM.

I v době stagnace ekonomiky se ústav kovových a plastových materiálů SVÚM a.s. pustil do výstavby vědeckotechnického parku, kde bude mít své nové nového sídlo. Nový vědeckotechnický park za 130 milionů korun bude sídlit v Čelákovcích. Jeho stavba byla zahájena v březnu. S dokončením se počítá v roce 2013. Ústav, který se po celou dobu své existence věnuje výzkumu materiálů sídlí nyní v Praze-Běchovicích. Park vznikne na rozloze 4 500 čtverečních metrů v sousedství podniku TOS Čelákovice.

„Potřebujeme modernizovat český průmysl pomocí inovací. Musíme postavit českou ekonomiku na podobných projektech,“ upozornil na význam investice viceprezident Svazu průmyslu a dopravy Radek Špicar, který se zúčastnil slavnostního poklepání základního kamene. „Máme-li přežít stále tvrdší světovou konkurenci, musíme se vydat cestou vědy, výzkumu a inovací,“ dodal k významu nového centra vědy a výzkumu. V sázce na inovace vidí také způsob jak zabránit kolapsům, který například potkal textilní nebo obuvnický průmysl. Podle předsedy představenstva SVÚM Ivo Haina ústav získal na výstavbu dotaci 65 milionů od Ministerstva průmyslu a obchodu ČR v rámci operačního programu Inovace a podnikání. Zbývající část financí pochází z bankovního úvěru a z vlastních zdrojů. Kromě sídla SVÚM budou v novém vědeckotechnickém parku také dva inkubátory, kde budou sídlit čtyři nové firmy.

„Byli jsme jak nomádi, museli jsme se pořád stěhovat,“ vyjádřil se k hlavnímu důvodu výstavby nového sídla Ivo Hain. Výzkumný ústav dosahuje ročně tržeb ve výši 60 milionů korun, z toho celou desetinu dával na nájem. Polovinu tržeb SVÚM získává z dotačních programů, druhou část ze zakázek od firem, mezi nimiž jsou také zastoupeny podniky z Evropské unie.

Ústav spolupracuje při řešení výzkumných úkolů v rámci programů Evropské unie, v současné době řeší pět výzkumných projektů. Expandovat na západní trhy se SVÚM a.s. podařilo před více než třiceti lety a stále v tom pokračuje. Tahounem ekonomiky ústavu byl asi před 30 lety objev Metaloplastu, což je samomazná ložisková folie vyztužená kovovou tkaninou z tvůrčí dílny inženýra Milana Peterky. Ten je sice již v důchodu, ale ústav z dobrého nápadu stále profituje. Podle odborníků se jednalo o podobný úspěch české vědy a výzkumu jako byly Wichterleho kontaktní čochky, jen se mu nedostalo potřebné popularity. Vyrábí se stále ve SVÚM a.s. podle vlastního know-how a původního vynálezu. V licenci ji produkuje také jedna německá firma.

V současné době více než 70 světových automobilových výrobců používá ložisková pouzdra s touto hmotou na závěsy dveří a kapot. Mezitím přišly další nápady, úspěšné inovace a výzkumy, které ústav dobře prodává na českém trhu i v zahraničí. „Nikdy jsme nebyli v červených číslech, jsme stále ziskoví,“ řekl Spektru k hospodaření ústavu jeho ředitel Jiří Krejčík. Od postavení nového sídla si slibuje také příchod mladých výzkumníků. Vedení ústavu předpokládá, že počet zaměstnanců by mohl stoupnout ze 60 na 70 lidí. „Hezká budova v příjemném prostředí a moderní přístrojové vybavení přiláká mladé absolventy VŠ,“ dodal Jiří Krejčík. Ne každý se ale na výzkum hodí. „Výzkumná práce je speciální profese, pro ni musí být člověk zapálený,“ upozorňuje ředitel Krejčík. Ze školy si toho mladí výzkumníci zase tolik neodnesou. Musí se především učit od starších kolegů. Práce v ústavu je podle Jiřího Krejčíka různorodá, neopakuje se a to mladé lidi láká. Ústav byl založen v roce 1949 se zaměřením na aplikovaný materiálůvý výzkum. Tomu se věnuje i v současnosti. V České republice nyní působí devět akreditovaných a 34 ostatních vědeckotechnických parků. Akreditaci může získat park s rozlohou nad 3 000 čtverečních metrů užitné plochy. Akreditaci udílí Společnost vědeckotechnických parků ČR. „Kdyby vědeckotechnické parky nepodléhaly akreditaci, bylo by jich u nás možná 80 až 100. Otázka je, zda by ale plnily funkci parku,“ upozornil prezident Společnosti vědeckotechnických parků ČR Pavel Švejda. „Mnohé z nich by možná působily jako lepší realitní společnosti,“ dodal.

Vít Smrčka
manažer Sekce komunikace
vsmrcka@spcr.cz

Dopravci chtějí lepší cesty

Řidičů, strojvedoucích a lodníků je nedostatek. I to řešila valná hromada, na které se sešel Svaz dopravy ČR

Nové silnice, železnice a také vodní cesty budou hýbat činností Svazu dopravy ČR v dalších třech letech. Svaz se totiž chce soustředit především na podporu dopravní infrastruktury. Vyplývá to z usnesení valné hromady Svazu, která se uskutečnila v březnu. „Nejdůležitější věcí je po podpoře exportu výstavba dopravní infrastruktury,“ upozornil na priority nového vedení Jaroslav Hanák. Ten byl opět zvolen pro další tři roky prezidentem Svazu dopravy. Vedl jej i několik předcházejících období.

Při setkání se zástupci sdělovacích prostředků připomenul, že ČR nemá stále vytvořenou základní síť dálnic a silnic prvních tříd. „Nemáme dobudovanou ani železniční síť, hlavně rychlostní koridory,“ dodal. Za dopravní priority považuje Svaz především dokončení D8, Pražský okruh, D3 a rekonstrukci D1. Pro železnici zejména koridor z Plzně do Rokycan. Za prioritu považuje také opravy a modernizace silniční i železniční sítě.

Bez dopravních sítí to nejde

Dopravní infrastruktura je důležitá nejen pro dopravce, ale celou ekonomiku. Pro ČR představuje konkurenční výhodu, protože umožňuje zapojovat průmysl a další odvětví do evropských toků zboží. Je podmínkou pro funkční ekonomiku. Její nedokončení a často špatná kvalita představují proto vážný ekonomický problém.

Investice do dopravní sítě ročně pohybují kolem 50 miliard korun. Na ně je vázáno asi 150 tisíc pracovních míst, což je důležité zejména pro stavební sektor.

Svaz dopravy chce podpořit i rozvoj vodní dopravy, která je v útlumu. Období nízkých stavů vody způsobuje často lodním dopravcům ztráty, které by mohly znamenat úplný zánik přeshraniční dopravy po vodě.

Lodníci nemají ani školu

V rámci valné hromady podepsal prezident Svazu dopravy Jaroslav Hanák a ministr dopravy Pavel Dobeš sektorovou dohodu, která má přispět ke stabilizaci zaměstnaneckého prostředí v dopravě. Obsahuje konkrétní kroky a nástroje k podpoře zaměstnanosti v tomto rezortu. „Svaz dopravy bude tlačit vládu a poslance k zásadní podpoře učňovského a středního školství v oblasti technických škol,“ řekl Jaroslav Hanák.

Právě tato oblast má spojitost s tématem, který řešila valná hromada a je jím nedostatek řidičů, strojvedoucích a lodníků. „Pryč jsou doby, kdy mladí měli zájem o povolání řidiče. Ještě tak několik let po roce 1989, potom to skončilo,“ vyjádřil se pro Spektrum Jaroslav Hanák, který má ve své firmě FTL Prostějov více jak stovku řidičů, z nichž většinu je nad 50 let. Podobně jsou na tom ostatní dopravci. Stejný problém nedostatku lidí platí pro lodníky, kterým byla zrušena v Děčíně i škola.

Evropských fondů je příliš

Ve vztahu k Evropské unii Jaroslav Hanák připomněl, že existuje 23 programů strukturálních fondů, což je příliš. V tomto množství se podle něho prostředky rozměňují a také ztrácejí. Svaz dopravy bude podle něho maximálně podporovat ministra dopravy Pavla Dobeše v tom, aby část peněz byla přesunuta na dopravní infrastrukturu. Svaz schvaluje jeho 48 bodů, které mají vést k omezení

Prezidentem Svazu dopravy ČR se opět stal Jaroslav Hanák

korupčního prostředí v oblasti dopravní infrastruktury a k pořádku na institucích, které o tom rozhodují.

Valná hromada zvolila nové viceprezidenty pro jednotlivé sekce „Poprvé v historii byli zvoleni čtyři viceprezidenti, z toho dva budou za oblast dopravní infrastruktury, a to jak silniční tak železniční. Důraz na dopravní infrastrukturu je daný i novou strukturou,“ upozornil na změny ve vedení Jaroslav Hanák.

Viceprezidentem pro železniční infrastrukturu je Pavel Habarta a pro silniční infrastrukturu Miroslav Němec. Dalšími novými viceprezidenty jsou Jiří Kolář a Miloslav Černý.

Svaz dopravy ČR sdružuje nyní 115 firem a organizací z odvětví dopravy. Dohromady má toto sdružení asi 90 000 zaměstnanců.

Vít Smrčka
manažer Sekce komunikace
vsmrcka@spcer.cz

Nelegální zaměstnávání je problém, připouštějí firmy

Seminář z projektu Udržitelnost sociálního dialogu přinesl řadu praktických zkušeností, které mohou využít i další podniky. Proto alespoň některé z nich otiskujeme.

Kvůli rostoucím statistikám českých úřadů ohledně nelegálního zaměstnávání a úpravám zákoníku práce uspořádalo v rámci projektu „Udržitelnost sociálního dialogu“ regionální zastoupení Svazu průmyslu a dopravy ČR „Jihozápad“ seminář o nelegální práci z pohledu kontrolních orgánů a legislativy. „Klíčovým zážitkem z pořádané akce je dojem, že firmy mají zřejmě obavy se takto nastaveného semináře s lektorkou z inspektorátu práce vůbec zúčastnit,“ konstatoval regionální manažer SP ČR pro Plzeňský a Jihočeský kraj Michal Lehký. Důvodem je podle něj to, že zaměstnavatelé měli obavy z možného zveřejnění jejich interních postupů nebo chyb, které by následně trestal Oblastní inspektorát práce (OIP). A to i přesto, že tato situace v žádném případě účastníkům semináře nehrozila.

Co by nemělo chybět ve smlouvě

Personalisté členských firem Svazu průmyslu a dopravy ČR chtěli znát nejvíce postupy, které souvisejí se subdodávkami od cizinců-živnostníků ze třetích zemí. Rovněž je zajímaly postupy a informace o personálních agenturách, které zprostředkovávají nábor pracovníků právě z pohledu rizika nelegální práce. Lektorka semináře JUDr. Jana Werdanová účastníkům vysvětlila, že ošetření náboru lidí personálními agenturami je v kompetenci agentur samotných. Jako pojistku však doporučila zahrnout do smlouvy s personální agenturou bod o tom, že agentura se zavazuje pro předmět plnění použít jen „legální“ zaměstnance.

Problém o subdodávkách pro firmy ze strany cizinců-živnostníků doporučila lektorka řešit Smlouvou o dílo. Z ní by mělo být jasně patrné, že živnostník je samostatný podnikatel, který firmám dodává určitou práci. Ve smlouvě pak musí být uvedeno, že za subdodávku ručí, má své vlastní osobní ochranné prostředky, vlastní náklady,

případně náradí. Doporučuje se, zejména v případě stavby, na stavenišťe umístit cedulku s informací, že tyto práce provádí uvedená firma.

Kontroly inspektorátu práce

Hoďně probírané téma byly kontroly OIP. Účastníci semináře zjišťovali detaily o tom, jak má vypadat kontrola OIP a zda je možné inspektorům bránit ve vstupu nebo výkonu kontroly. Lektorka vysvětlila, že inspektoři práce chodí vždy minimálně ve dvou a není možné jim bránit ve vstupu na pracoviště. Postih jde pak vždy za konkrétní fyzickou osobou. Inspektoři mohou provádět kontrolu v součinnosti s Policií ČR. Zaměstnavatel i zaměstnanec jsou povinni podat veškeré informace. Na semináři zaznělo také, že inspektor má právo mluvit se zaměstnancem bez přítomnosti zaměstnavatele. Inspekce nesmí zastavit kvůli kontrolování provoz (pokud by to způsobilo nějakou škodu firmě).

Podle lektorky semináře lze nyní už jednoznačně určit, jaké obory se nejvíce potýkají s nelegální prací. Jedná se především o pohostinství, kde zhruba 45 procent dosud inspektorátem práce kontrolovaných zaměstnanců nemělo se zaměstnavateli uzavřeny pracovní smlouvy. V některých případech dokonce pobírali dávky v nezaměstnanosti.

Zaměstnavatelé na semináři připustili, že firmy mohou mít problémy s nelegálním zaměstnáváním. Nejčastějším dotazem zástupců firem ale bylo to, jaké jsou správné a zákonné postupy, podle kterých lze nastavit vlastní interní postupy, aby se zaměstnavatelé vyhnuli významné finanční penalizaci.

Pavel Daniel

Úsek Projekty, regionální zastoupení a RLZ

pdaniel@sprcr.cz

evropský
sociální
fond v ČR

EVROPSKÁ UNIE

OPERAČNÍ PROGRAM
LIDSKÉ ZDROJE
A ZAMĚSTNANOST

PODPORUJEME
VAŠI BUDOUCNOST
www.esfcr.cz

Zodpovědně k lidem a regionu

Chceme být obyvatelům regionu, ve kterém působíme, dobrým **sousedem**. Dáváme lidem práci, žijeme s regionem a zakládáme si na otevřenosti a komunikaci. Podporujeme řadu regionálních aktivit z oblasti vzdělávání, kultury a sportu, spolupracujeme s obcemi a aktivně se zajímáme o názory obyvatel. Vaše názory a připomínky nás zajímají! Napište nám na: l.novotna@czechcoal.cz.

JIŽ ŽÁDNÉ STÁLÉ MĚSÍČNÍ POPLATKY

S plynem od ČEZ platíte jen za to,
co opravdu spotřebujete.

Volejte nebo pošlete SMS ve tvaru
PLYN na číslo 733 999 999
a my vám spočítáme vaši úsporu.

Více informací naleznete
na www.cez.cz/plyn.

